

ผู้วินิจฉัย

คนยูดาห์กับคนสิเมโอน
ชนกษัตริย์อาโดนีเบเซก
และคนคานาอัน

1 อยู่มาเมื่อโยชูวาสิ้นชีพแล้ว
คนอิสราเอลทูลถามพระเย-
โฮวาห์ว่า “ใครในพวกข้าพระ
องค์ทั้งหลายจะขึ้นไปก่อนเพื่อสู้
รบกับคนคานาอัน”

2 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ยูดาห์
จะขึ้นไป ดุเถิด เราได้มอบ
แผ่นดินนั้นไว้ในมือเขาแล้ว”

3 ยูดาห์จึงพูดกับสิเมโอนพี่ของ
ตนว่า “จงขึ้นไปกับฉันในเขต
แดนที่กำหนดให้แก่ฉัน เพื่อเรา
จะได้รับสู้กับคนคานาอัน และ
ฉันจะไปร่วมรบในเขตแดนที่
กำหนดให้แก่ท่านนั้นด้วย” สิ-
เมโอนก็ไปกับเขา

4 แล้วยูดาห์ก็ขึ้นไป และพระ
เยโฮวาห์ทรงมอบคนคานาอัน
และคนเปริสซีไว้ในมือของเขา
และเขาก็ประหารคนที่เมืองเบ-
เซกหนึ่งหมื่นคน

5 และเขาทั้งหลายพบอาโดนี-
เบเซกในเมืองเบเซก และสู้รบ
กับท่าน เขาได้ประหารคนคานา-
อันและคนเปริสซี

6 อาโดนีเบเซกหนีไป แต่พวก
เขาตามจับได้และได้ตัดนิ้วหัว
แม่่มือ และนิ้วหัวแม่เท้าของ
ท่านออกเสีย

7 อาโดนีเบเซกกล่าวว่า “มี
กษัตริย์เจ็ดสิบองค์ที่หัวแม่มือ
และหัวแม่เท้าของเขาถูกตัด
ออก เก็บเศษอาหารอยู่ใต้โต๊ะ
ของเรา เรากระทำแก่เขาอย่างไร
พระเจ้าก็ทรงกระทำแก่เราอย่าง
นั้น” เขาทั้งหลายก็คุมตัวท่านมา
ที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็สิ้น
ชีวิตที่นั่น

8 และคนยูดาห์ได้เข้าโจมตี
เมืองเยรูซาเล็มและยึดเมืองได้
จึงฆ่าฟันชาวเมืองเสียด้วยคม
ดาบ และเอาไฟเผาเมืองเสีย

9 ภายหลังคนยูดาห์ได้ลงไปสู้
รบกับคนคานาอันผู้ซึ่งตั้งอยู่ใน
แดนเทือกเขา ในภาคใต้ และใน
หุบเขา

10 และยูดาห์ได้ไปสู้รบกับคน
คานาอันผู้อยู่ในเฮโบรน (เมือง
เฮโบรนนั้นแต่ก่อนมีชื่อ ว่า
ศิรียาทอราบา) และเขาทั้งหลาย
ได้ประหารเซซัย อาหิมาน และ
ทัลมัย

11 เขาทั้งหลายยกจากที่นั่นไป
สู้รบกับชาวเมืองเดบีร์ เมืองเด-
บีร์นั้นแต่ก่อนมีชื่อ ว่าศิรียาท-
เสเฟอร์

12 และคาเลบกล่าวว่า “ใครโจมตี
เมืองศิรียาทเสเฟอร์และยึดได้
เราจะยกอัครสาวกบุตรสาวของเรา
ให้เป็นภรรยา”

(1) กตว 27:21; ยชว 17:12 (2) ปฐก 49:8-9; วว 5:5 (3) ยชว 19:1; วนฉ 1:17

(4) 1 ซมอ 11:8 (7) ลนต 24:19; 1 ซมอ 15:33 (8) ยชว 15:63

(9) ยชว 10:36 (10) ยชว 14:15 (11) ยชว 15:15 (12) ยชว 15:16-17

13 และโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ทำนิจยกอัครสาวกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา

14 อยู่มา เมื่อแต่งงานกันแล้ว นางจึงชวนสามีให้ขอที่นาต่อ บิดา นางก็ลงจากหลังลา และ คาเลบถามนางว่า "เจ้าต้องการ อะไร"

15 นางจึงตอบท่านว่า "ขอของ ขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดิน ภาควัฒ์แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย" และคาเลบก็ยกน้ำพุบนและ นำพูล่างให้แก่นาง

16 คนเคนไนต์พ่อตาของโมเสส ได้ขึ้นไปจากเมืองดงอินทผลัม พร้อมกับคนยูดาห์มาถึงถิ่นทุร- กันดารยูดาห์ซึ่งอยู่ในภาคใต้ ไกลล่อาราด และเขาก็เข้าไปตั้ง อยู่กับชนชาตินั้น

17 และยูดาห์ก็ยกไปร่วมกับสิ- เมโอนพี่ของเขา ประหารคนคา- นานซึ่งอยู่ในเมืองเศฟัทและ ทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ชื่อเมืองนั้นจึงเรียกว่าโฮรมาห์

18 ยูดาห์ได้ยึดเมืองกาซาพร้อม ทั้งอาณาเขต และเมืองอัชเค- โลนพร้อมทั้งอาณาเขต และ เมืองเอโครนพร้อมทั้งอาณาเขต ไว้ด้วย

19 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิต

กับยูดาห์ เขาจึงขับไล่ชาวแดน เทือกเขาออกไป แต่จะขับไล่ชาว เมืองที่อยู่ในหุบเขานั้นไม่ได้ เพราะพวกเหล่านั้น มีธรรบ เหล็ก

20 เมืองเฮโบรนนั้นเขายกให้ คาเลบ ดังที่โมเสสได้กล่าวไว้ คาเลบจึงขับไล่บุตรชายทั้งสาม คนของอานาคออกไปเสีย

คนเบนยามินมิได้ขับไล่

คนเยบรูสออกจากเยรูซาเล็ม

21 แต่คนเบนยามินมิได้ขับไล่ คนเยบรูสผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้ ออกไป ดังนั้นคนเยบรูสจึงอาศัย อยู่กับคนเบนยามินในเยรูซา- เล็มจนถึงทุกวันนี้

22 อนึ่งวงศัวานของโยเซฟได้ ขึ้นไปสู้รบเมืองเบธเอลด้วยและ พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวก เขา

23 วงศัวานโยเซฟได้ใช้คนไป สอดแนมเมืองเบธเอล (แต่ก่อน เมืองนี้ชื่อ ลูส)

24 และผู้สอดแนมเห็นชายคน หนึ่งเดินออกมาจากเมืองจึงพูด กับเขาว่า "ขอชี้ทางเข้าเมือง นี้ให้แก่เรา และเราจะปรานีเจ้า"

25 ชายคนนั้นก็ชี้ทางเข้าเมือง ให้และเขาประหารเมืองนั้น ทำลายเสียด้วยคมดาบ แต่เขา ปล่อยให้ชายคนนั้นและครอบครัวทั้งสิ้นของเขารอดไป

(13) วนล 3:9 (14) ยชว 15:18-19 (15) ปฐก 33:11 (16) กตว 10:29-32

(17) กตว 21:3 (18) ยชว 11:22 (19) ยชว 17:16, 18 (20) กตว 14:24; ยชว 14:9

(21) ยชว 15:63; วนล 1:8 (22) วนล 1:19 (23) ปฐก 28:19 (24) ยชว 2:12, 14

26 ชายคนนั้นก็เข้าไปในแผ่นดินของคนที่โหดและสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่ง เรียกชื่อว่าเมืองลูส ซึ่งเป็นชื่ออยู่จนทุกวันนี้

27 มนัสเสห์มิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธซานและชาวชนบทของเมืองนั้นให้ออกไป หรือชาวเมืองทานาคกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองโดร์กับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองอูบล้อมกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองเมกิดโดกับชาวชนบทของเมืองนั้น แต่คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

28 อยู่มาเมื่อคนอิสราเอลมีกำลังเข้มแข็งขึ้นก็บังคับคนคานาอันให้ทำงานโยธา แต่มิได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียอย่างสิ้นเชิง

29 และเอเฟราอิมมิได้ขับไล่คนคานาอันผู้อาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ท่ามกลางเขา

30 เศบูลุนมิได้ขับไล่ชาวเมืองคิทริน หรือชาวเมืองนาหะโลล แต่คนคานาอันได้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขาและถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

31 อาเซอร์มิได้ขับไล่ชาวเมืองอัสโค หรือชาวเมืองไซดอน

หรือชาวเมืองอัคลาบ หรือชาวเมืองอัคซิบ หรือชาวเมืองเฮล-บาท์ หรือชาวเมืองอาฟีก หรือชาวเมืองเรโอบ

32 แต่คนอาเซอร์ได้อาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้ขับไล่ให้ออกไปเสีย

33 นัฟทาลีมิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเซเมช หรือชาวเมืองเบธานาห์ แต่อาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น แต่อย่างไรก็ดีชาวเมืองเบธเซเมช และชาวเมืองเบธานาห์ก็ถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

34 คนอาโมไรต์ได้ขับดันคนคานาอันให้กลับเข้าไปในแดนเทือกเขา ไม่ยอมให้ลงมายังหุบเขา

35 คนอาโมไรต์ยังขึ้นอาศัยอยู่ที่ภูเขาสเเรสในเมืองอัยยาโลน และในเมืองซาอัลบิม แต่มือของวงศ์วานโยเซฟเหนือกว่ามือเขาทั้งหลาย เขาจึงถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

36 อาณาเขตของคนอาโมไรต์ตั้งต้นแต่ทางข้ามเขาอัครับบิม ตั้งแต่ศิลาเรื่อยขึ้นไป

ชนชาติต่างๆในแผ่นดิน
คานาอันที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า
เป็นบ่วงแร้วต่อคนอิสราเอล
2 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของ
พระเยโฮวาห์ได้ขึ้นไปจาก

(27) ยชว 17:11-13; 21:25 (29) ยชว 16:10; 1 พกษ 9:16 (30) ยชว 19:10-16

(31) ยชว 19:24-30 (32) สดต 106:34-35 (33) ยชว 19:32-39 (35) ยชว 19:42

(36) กตว 34:4; ยชว 15:3 (1) ปฐก 17:7-8; อพย 20:2; 23:20; ลนต 26:42, 44

กิลกาลถึงโบคิม และกล่าวว่า "เราได้ให้เจ้าทั้งหลายขึ้นไปจาก อียิปต์ และได้้นำเจ้าเข้ามาใน แผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่ บรรพบุรุษของเจ้า และเรากล่าว ว่า 'เราจะไม่หักพันธสัญญาที่ เราได้มีไว้กับเจ้าเลย

2 และเจ้าทั้งหลายอย่าทำพันธ- สัญญากับชาวแผ่นดินนี้ เจ้าต้อง ทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย' แต่ เจ้ามิได้เชื่อฟังเสียงของเรา เจ้า ทำอะไรเช่นนั้นเล่า

3 ฉะนั้นเรากล่าวด้วยว่า 'เราจะ ไม่ขับไล่เขาเหล่านั้นออกไปให้ พ้นหน้าเจ้า แต่เขาจะเป็นเช่น นามอยู่ที่สี่ข้างของเจ้า และ พระของเขาก็คือบ่วงตักเจ้า'"

4 อยู่มาเมื่อทูตสวรรค์ของพระ เยโฮวาห์กล่าวคำเหล่านี้ แก่ บรรดาคนอิสราเอลแล้วประชา ชนก็ส่งเสียงร้องไห้

5 และเขาเรียกที่ ตำบลนั้น ว่า โบคิม และเขาทั้งหลายได้ถวาย สัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น

6 เมื่อโยชูวาปล่อยประชาชนไป แล้วคนอิสราเอลต่างก็เข้าไปอยู่ในมรดกที่ ดินของตนเพื่อยึด ครอง

7 ประชาชนทั้งหลายได้ปรนนิ- บัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของ โยชูวา และตลอดสมัยของพวกเขา ผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา

ผู้ซึ่งได้เห็นปวงมหกิจซึ่งพระ เยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเพื่ออิส- ราเอล

8 โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของ พระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตเมื่ออายุได้ หนึ่งร้อยสิบปี

9 และเขาทั้งหลายก็ฝังท่านไว้ ในที่ดินมรดกของท่านที่เมือง ทิมนาทเฮเรส ในแดนเทือกเขา แห่งเอฟราอิม ทิศเหนือของ ยอดเขากาอัส

10 และยุคอยู่นั้น ทั้งสิ้นก็ถูกรวบไปอยู่กับบรรพบุรุษของ เขา อีกยุคหนึ่งก็เกิดขึ้นตามมา เขาไม่รู้จักพระเยโฮวาห์หรือรู้ พระราชกิจซึ่งพระองค์ได้ทรง กระทำเพื่ออิสราเอล

11 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วใน สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระบาอัล

12 เขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกมาจากแผ่นดิน อียิปต์ และเขาทั้งหลายติดตาม พระอื่นซึ่งเป็นพระของชนชาติ ทั้งหลายที่อยู่ ล้อมรอบเขา กราบไหว้พระเหล่านั้น กระทำ ให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ

13 เขาทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮ- วาห์ไปปรนนิบัติพระบาอัล และ พวกพระอัสทาโรท

14 ดังนั้นพระพิโรธของพระเย-

(2) พบญ 7:2; 12:3 (3) กตว 33:55; ยชา 23:13 (6) ยชา 22:6 (7) ยชา 24:31

(8) ยชา 24:29 (9) ยชา 19:49-50; 24:30 (10) 1 ซมอ 2:12 (11) วนฉ 3:7, 12; 4:1

(12) อพย 20:5; พบญ 6:14; 31:16 (13) วนฉ 10:6 (14) ลนต 26:37; พบญ 31:17

โฮวาท์จึงปลั่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือ พวกปล้นผู้ปล้นเขา และทรงขายเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูที่อยู่รอบเขาทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงต่อต้านพวกศัตรูของเขาทั้งหลายต่อไปไม่ได้

15 เขาทั้งหลายออกไปรบเมื่อไร พระหัตถ์ของพระเยโฮวาท์ก็ต่อต้านเขา กระทำให้เขาพ่ายแพ้ ดังที่พระเยโฮวาท์ได้ตรัสไว้แล้ว และดังที่พระเยโฮวาท์ทรงปฏิญาณไว้กับเขา และเขาทั้งหลายก็มีความทุกข์ยิ่งนัก

พระเจ้าทรงให้เกิดผู้วินิจฉัย

เพื่อเตือนและ

ช่วยคนอิสราเอลให้รอด

16 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาท์ทรงให้เกิดผู้วินิจฉัย ผู้ช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นมือของผู้ที่ปล้นเขา

17 แต่เขาทั้งหลายก็ยังไม่เชื่อฟังผู้วินิจฉัยทั้งหลายของเขา เพราะเขาทั้งหลายเล่นซุกกับพระอื่น และกราบไหว้พระอื่น ไม่ช้าเขาก็หันไปเสียจากทางซึ่งบรรพบุรุษของเขาได้ดำเนิน ผู้ใดเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาท์ แต่เขาทั้งหลายมิได้กระทำตาม

18 พระเยโฮวาท์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยขึ้นเมื่อไร พระเยโฮวาท์ก็ทรง

สถิตกับผู้วินิจฉัยนั้นเมื่อนั้น และพระองค์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรูตลอดชีวิตของผู้วินิจฉัยนั้น เพราะพระเยโฮวาท์ทรงกลับพระทัยสงสารเขาทั้งหลาย เมื่อทรงฟังเสียงคร่ำครวญของเขา เนื่องด้วยผู้ข่มเหงและบีบบังคับ 19 แต่อยู่มาเมื่อผู้วินิจฉัยนั้นสิ้นชีวิต เขาทั้งหลายก็หันกลับประพฤติชั่วร้ายเสียยิ่งกว่าบิดาของเขา หลงไปติดตามปรนนิบัติและกราบไหว้พระอื่น เขามิได้เคยงดเว้นการกระทำของเขา หรือหายจากทางดื้อดึงของเขา

ชนชาติต่างๆที่ไม่เชื่อว่า

มีพระเจ้าได้ทดสอบ

ความสัตย์ซื่อของคนอิสราเอล

20 ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาท์จึงปลั่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ตรัสว่า "เพราะประชาชนนี้ได้ละเมิดต่อพันธสัญญา ซึ่งเราได้บัญชาไว้กับบรรพบุรุษของเขา และไม่ยอมฟังเสียงของเรา

21 ดังนั้นตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะไม่ขับไล่ประชาชาติใดในบรรดาประชาชาติซึ่งโยชูวาทิ้งไว้เมื่อเขาสิ้นชีวิตนั้นให้พ้นหน้า

22 เพื่อเราจะใช้ประชาชาติเหล่านั้นทึ่งสั่นทดสอบอิสราเอลว่า เขาจะรักษาพระมรรคาของ

(15) ลนต 26:14-26 (16) สดต 106:43-45

(17) อพย 34:15 (18) ปฐก 6:6; ยชว 1:5 (19) วนล 3:12

(20) ยชว 23:16 (21) ยชว 23:4-5, 13 (22) พบท 8:2, 16; 13:3; วนล 3:1, 4

พระเยโฮวาห์และดำเนินตาม
อย่างบรรพบุรุษของเขาหรือไม่”
23 ดังนั้น พระเยโฮวาห์ทรง
ปล่อยประชาชาติเหล่านั้นไว้ ไม่
ทรงขับไล่ให้ออกไปเสียโดยเร็ว
และพระองค์มิได้ทรงมอบเขา
ทั้งหลายไว้ในมือของโยชูวา

3ต่อไปนี้เป็นประชาชาติที่
พระเยโฮวาห์ทรงให้เหลือไว้
เพื่อใช้ทดสอบบรรดาคนอิสรา-
เอล คือคนอิสราเอลคนใดซึ่งยัง
ไม่เคยประสบสงครามทั้งหลาย
ในคานาอัน

2 แต่เพียงทรงให้เชื้อสายคน
อิสราเอลเข้าใจเรื่องการสงคราม
เพื่ออย่างน้อยพระองค์จะได้
ทรงสอนแก่ผู้ที่ยังไม่ทราบมา
ก่อน

3 คือเจ้านายทั้งห้าของคนฟี-
ลิสเตีย คนคานาอันทั้งหมด ชาว
ไซดอน และคนฮีไวต์ผู้อาศัยอยู่
บนภูเขาเลบานอน ตั้งแต่ภูเขา
บาลเฮอร์โมนจนถึงทางเข้า
เมืองฮามัท

4 เหลือคนเหล่านี้ อยู่เพื่อทดสอบ
คนอิสราเอล เพื่อให้ทราบ
ว่า อิสราเอลจะเชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระ
องค์ทรงบัญชาไว้กับบรรพบุรุษ
ของเขาโดยโมเสสนั้นหรือไม่

5 ดังนั้นแหละคนอิสราเอลจึง
อาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอัน คน

ฮิตไทต์ คนอโมไรต์ คนเปอร์สซี
คนฮีไวต์ และคนเยบุส

6 เขาไปสู่ขอบุตรสาวชนเหล่านี
นั้นมาเป็นภรรยา และยกบุตร
สาวของตนให้แก่บุตรชายของ
คนเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติ
พระของเขาเหล่านั้น

7 คนอิสราเอลได้กระทำชั่วใน
สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
ลืมนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน
เสีย ไปปรนนิบัติพระบาอัลและ
เสารูปเคารพ

8 เพราะฉะนั้น พระพิโรธของ
พระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิส-
ราเอล และพระองค์ทรงขายเขา
ไว้ในมือคัชรีธาธาอิมกษัตริย์
เมืองเมโสโปเตเมีย และคนอิส-
ราเอลได้ปฏิบัติคัชรีธาธาอิม
แปดปี

ผู้วินิจฉัยโอทนีเอลได้ช่วย

คนอิสราเอลให้รอด

9 แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูล
พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรง
ให้เกิดผู้ช่วยแก่คนอิสราเอล ผู้
ได้ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด คือ
โอทนีเอลบุตรชายเคนีส น้อง
ชายของคาเลบ

10 พระวิญญาณของพระเยโฮ-
วาห์ทรงสถิตกับโอทนีเอล และ
ท่านจึงวินิจฉัยคนอิสราเอล และ
ออกไปกระทำสงคราม และพระ
เยโฮวาห์ทรงมอบคัชรีธาธาอิม

(1) วนล 1:1; 2:21-22 (3) ยชว 13:3 (5) สดต 106:35

(6) อพย 34:15-16; พญ 7:3-4; ยชว 23:12 (7) พญ 32:18; วนล 2:11

(8) พญ 32:30; วนล 2:11 (9) วนล 1:13; 2:16 (10) กตว 27:18; 1 ซมอ 11:6

กษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมียไว้ใน
มือของท่าน และมือของท่าน
ชนะคูชั้นริชาธาอิม

11 ดังนั้นแผ่นดินจึงได้หยุดพัก
สงบอยู่สี่สิบปี แล้วโอทนีเอล
บุตรชายเคนส์ก็สิ้นชีวิต

เอซูดได้ช่วย

คนอิสราเอล

ให้รอดจากคนโมอับ

12 และคนอิสราเอลกระทำชั่ว
ในสายพระเนตรของพระเยโฮ-
วาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรง
เสริมกำลังเอกลอนกษัตริย์เมือง
โมอับเพื่อต่อสู้อิสราเอล เพราะ
ว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติชั่วใน

สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
13 ท่านจึงได้ให้คนอัมโมนและ
คนอามาเลซมาสมทบ ยกไปโจมตี
อิสราเอล และได้ยึดเมืองดง-
อินทผลัมไว้

14 และคนอิสราเอลจึงปฏิบัติ
เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับอยู่
ถึงสิบแปดปี

15 แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูล
พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรง
ให้เกิดผู้ช่วยคนหนึ่งแก่เขาทั้ง
หลายชื่อเอซูด บุตรชายเก-รา
คนเบนยามิน คนถนัดมือซ้าย
คนอิสราเอลให้ท่านเป็นผู้นำ
ส่วยไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์
เมืองโมอับ

16 เอซูดได้ทำดาบสองคมไว้

ประจำตัวเล่มหนึ่งยาวศอกหนึ่ง
เหน็บไว้ใต้ผ้าที่ต้นขาขวา

17 เขาก็นำส่วยไปมอบแก่เอกลอน
กษัตริย์เมืองโมอับ ฝ่าย
เอกลอนเป็นคนอ้วนมาก

18 และเมื่อเอซูดมอบส่วยเสร็จ
แล้ว ท่านจึงไปส่งคนที่หาบหาม
ส่วยนั้น

19 แล้วตัวท่านกลับไปจากรูปล
เคาฟสลักที่อยู่ใกล้กิลกาลทูล
ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระ
องค์มีข้อราชการลับที่จะกราบ
ทูลให้ทรงทราบ" กษัตริย์จึงมี
บัญชาว่า "เจียบๆ" บรรดาหมัด
เล็กที่เฝ้าอยู่ที่ทูลลาออกไปหมด

20 และเอซูดก็เข้าไปเฝ้าท่าน
ขณะนั้นท่านประทับอยู่ลำพังใน
ห้องชั้นบนของท่าน และ
เอซูดทูลว่า "ข้าพระองค์มีพระ
ดำรัสจากพระเจ้าถวายพระองค์"
ท่านจึงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง

21 เอซูดก็ยื่นมือซ้ายชกดาบ
นั้นออกจากต้นขาขวาแทงเข้าไป
ในห้องของเอกลอน

22 ดาบจมนเข้าไปหมดทั้งด้าม
ไขมันหุ้มดาบไว้ ท่านก็ชกดาบ
ออกจากห้องของท่านไม่ได้ แล้ว
ของโสโครกออกมา

23 แล้วเอซูดออกไปที่เฉลียง
ปิดทวารห้องชั้นบน ลั่นกุญแจ
เสีย

24 เมื่อเอซูดไปแล้วหมัดเล็กก็

(12) วนฉ 2:19; 1 ซมอ 12:9 (13) พบญ 34:3; วนฉ 1:16; 5:14; 2 พศต 28:15

(14) พบญ 28:48 (15) สดต 78:34; วนฉ 20:16

(19) ยชว 4:20 (24) 1 ซมอ 24:3

เข้ามา ดูเถิด เมื่อเขาเห็นว่า ทวารห้องชั้นบนปิดใส่กุญแจอยู่ เขาทั้งหลายคิดว่า "พระองค์ ท่านกำลังทรงส่งทุกข้ออยู่ที่ในห้องเย็น"

25 เมื่อคอยอยู่ช้านานจนรำคาญ ดูเถิด ไม่เห็นมีใครเปิด ทวารห้องชั้นบน เขาจึงเอากุญแจมาไขเปิดออก ดูเถิด เห็นเจ้านายของตนนอนสิ้นชีวิตอยู่บนพื้น

26 เมื่อเขาต่างก็คอยกันอยู่นั้น เอสดูก็หนีไปพันรูปเคารพหินสลักกรอดมาได้ถึงเฮีรธาห์

27 ต่อมา เมื่อท่านมาถึงแล้ว จึงเป่าแตรขึ้นในแดนเทือกเขาเอฟราอิม แล้วคนอิสราเอลก็ยกลงไปกับท่านจากแดนเทือกเขาและท่านนำเขา

28 ท่านจึงสั่งเขาว่า "จงตามเรามาเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของท่าน คือชนโมอับไว้ในมือของท่านแล้ว" เขาทั้งหลายจึงลงตามท่านไป และยึดทำข้ามแม่น้ำจอร์แดนสกัดคนโมอับไว้ไม่ยอมให้ใครข้ามไปได้สักคนเดียว

29 ในคราวนั้นเขาประหารคนโมอับเสียประมาณหนึ่งหมื่นคน ล้วนแต่คนฉกรรจ์และกล้าสันทงสิน ไม่พ้นไปได้สักคนเดียว

30 โมอับจึงพ่ายแพ้อยู่ได้มีมือ

ของอิสราเอลในวันนั้น และแผ่นดินนั้นก็ได้หยุดพักสงบอยู่แปดสิบปี

ผู้วินิจฉัยซัมการ์

ได้ช่วยคนอิสราเอล

ให้รอดจากคนฟิลิสเตีย

31 ภายหลังเอสดู มีซัมการ์บุตรชายอานาทผู้ใช้ประทักวัวฆ่าคนฟิลิสเตียเสียหกร้อยคน ท่านก็เป็นผู้ช่วยอิสราเอลให้รอดด้วยเหมือนกัน

ยาบินกษัตริย์เมืองคานาอัน

ได้กดขี่คนอิสราเอล

4 ครั้นเอสดูสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็ประสบทุกข์ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก

2 พระเยโฮวาห์จึงทรงชายเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์เมืองคานาอัน ผู้ครอบครองอยู่ ณ กรุงฮาไซร์ แม่ทัพของท่านชื่อสิเสรา ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองฮาโรเชธของคนต่างชาติ

3 แล้วคนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะว่ากษัตริย์ยาบินมีรถรบเหล็กเก้าร้อยคัน และได้บีบบังคับคนอิสราเอลอย่างร้ายถึงยี่สิบปี

ผู้พยากรณ์หญิงเดโบราห์

ขอให้บาราคช่วยสู้รบกับ

สิเสราที่ภูเขาทาโบร์

4 คราวนั้นผู้พยากรณ์หญิงคน

(25) 2 พกษ 2:17; 8:11 (27) ยชว 17:15; วนฉ 5:14; 6:34

(28) ยชว 2:7; วนฉ 7:9, 15 (30) วนฉ 3:11 (31) วนฉ 2:16; 5:6, 8; 1 ซมอ 4:1

(1) วนฉ 2:11, 19 (2) ยชว 11:1, 10; วนฉ 2:14; 4:13 (3) พบทญ 20:1; วนฉ 1:19

หนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของ
ลัปีโดท เป็นผู้วินิจฉัยคนอิส-
ราเอลสมัยนั้น

5 นางคนหนึ่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัม
เดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์
และเบธเอล ในแดนเทือกเขา
เอฟราอิม และคนอิสราเอลก็ขึ้น
มาหาทางที่นั่น เพื่อให้ชำระ
ความ

6 นางใช้คนไปเรียกบาราคบุตร
ชายอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดช
ในนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า
"พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิส-
ราเอลมิได้ทรงบัญชาท่านหรือ
ว่า ไปรวบรวมพลไว้ที่ภูเขา
ทาโบร์ จงเกณฑ์จากคนนัฟทาลี
และคนเศบูลุนหนึ่งหมื่นคน

7 และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพ
ของยาบินให้มาพบกับเจ้าที่แม่
น้ำคิไซน พร้อมกับบรรดและ
กองทัพของเขา และเราจะ
มอบเขาไว้ในมือของเจ้า"

8 บาราคจึงตอบนางว่า "ถ้าแม่
นางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ
ไป แต่ถ้าแม่นางไม่ไปกับข้าพ-
เจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป"

9 นางจึงตอบว่า "ดิฉันจะไปกับ
ท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้น
จะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรีเพราะ
ว่าพระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้
ในมือของหญิงคนหนึ่ง" แล้ว
นางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบา-

รากถึงเมืองเคเดช

10 บาราคจึงเรียกเศบูลุนกับ
นัฟทาลีให้ไปที่เคเดช มีคนหนึ่ง
หมื่นเดินตามขึ้นไป และนาง
เดโบราห์ก็ไปด้วย

11 มีชายคนหนึ่งชื่อเฮเบอร์คน
เคไนต์ คือจากลูกหลานของโฮ-
บบ์พ่อตาของโมเสส ได้แยก
ออกจากคนเคไนต์ทั้งหลาย มา
ตั้งเต็นท์อยู่ไกลออกไปถึงที่ราบ
ศานันนิมซึ่งอยู่ใกล้เมืองเคเดช

12 เมื่อมีคนไปแจ้งแก่สิเสราว่า
บาราคบุตรชายอาบีโนอัมขึ้นไป
ที่ภูเขาทาโบร์แล้ว

13 สิเสรา ก็เรียกรถรบทั้งหมด
ของท่านออกมาเป็นรถเหล็ก
เก้าร้อยคัน พร้อมกับเหล่าทหาร
ทั้งหมดที่ไปด้วย ยกไปจาก
เมืองฮารเซทของคนต่างชาติไป
ถึงแม่น้ำคิไซน

14 นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บา-
รากว่า "ลุกขึ้นเถิด เพราะวันนี้
เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบ
สิเสราไว้ในมือของท่าน พระ
เยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่านไปมิ
ใช่หรือ" บาราคจึงลงไปจาก
ภูเขาทาโบร์พร้อมกับทหารหนึ่ง
หมื่นคนติดตามท่านไป

15 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้
สิเสราพร้อมกับรถรบทั้งสิ้นของ
ท่านและกองทัพทั้งหมดของ
ท่าน แตกตื่นพ่ายแพ้ด้วยคม

(5) ปฐก 35:8 (6) ยชา 19:37; 21:32; วนฉ 8:18; สบ 11:32

(7) อพย 14:4; วนฉ 5:21; 1 พกษ 18:40; สดต 83:9-10 (9) วนฉ 2:14

(10) อพย 11:8; วนฉ 5:18 (11) กตว 10:29; วนฉ 1:16 (14) พบทญ 9:3; 2 ซมอ 5:24

ดาบต่อหน้าบาราค แล้วสิเสราก็
ลงจากรถบึงหนีไป
16 และบาราคได้ไล่ติดตามรถ
รบทั้งหลายและกองทัพไปจนถึง
ฮาโรเซทของคนต่างชาติ และ
กองทัพทั้งหมดของสิเสราก็ล้ม
ตายด้วยคมดาบ ไม่เหลือสักคน
เดียว

ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์ ฆ่าสิเสรา

17 ฝ่ายสิเสราวิ่งหนีไปถึงเต็นท์
ของยาเอล ภรรยาของเฮเบอร์
คนเคไนต์ เพราะว่ายาบิน
กษัตริย์เมืองฮาโซร์เป็นไมตรีกัน
กับวงศ์วานเฮเบอร์คนเคไนต์

18 ยาเอลจึงออกไปต้อนรับสิ-
เสรา เรียกว่า "เจ้านายของดิฉัน
เจ้าข้า เชิญแวะเข้ามา เชิญแวะ
เข้ามาพักกับดิฉัน อย่างกลัวอะไร
เลย" สิเสราจึงแวะเข้าไปใน
เต็นท์ และนางก็เอาผ้าห่มมา
คลุมตัวให้

19 ท่านจึงพูดกับนางว่า "ขอน้ำ
ให้เรากินสักหน่อย เพราะเรา
กระหายน้ำ" นางก็เปิดถุงน่านม
ให้ท่านดื่ม และเอาผ้าคลุมท่าน
ไว้

20 สิเสราจึงบอกแก่นางอีกว่า
"ขอยืนเฝ้าที่ประตูเต็นท์ ถ้ามี
ผู้ใดมาถามว่า 'มีใครมาพักที่นี่
บ้างหรือ' จงบอกว่า 'ไม่มี'"

21 แต่ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์

หยิบหลักซึ่งเต็นท์ ถือก้อนดิน
ย่องเข้ามา ตอกหลักเข้าที่ขมับ
ของสิเสราทะลุติดดิน ขณะเมื่อ
สิเสรากำลังหลับสนิทอยู่ เพราะ
ความเหน็ดเหนื่อย แล้วสิเสราก็
สิ้นชีวิต

22 และดูเอิต บาราคไล่ติดตาม
สิเสรามาถึง ยาเอลก็ออกไป
ต้อนรับเรียนท่านว่า "เชิญเข้ามา
เอิต ดิฉันจะชี้ให้ท่านเห็นคนที่
ท่านค้นหาอยู่นั้น" พอบาราคก็
เข้าไปในเต็นท์แล้ว ดูเอิต สิเส-
รานอนสิ้นชีวิตอยู่ มีหลักเต็นท์
ในขมับ

23 ดังนี้ แหะในวันนั้น พระ
เจ้าทรงกระทำให้ยาบินกษัตริย์
คานาอันนอนนุ่มต่อหน้าคน
อิสราเอล

24 และมือของคนอิสราเอลก็
กระทำต่อยาบินกษัตริย์เมือง
คานาอันหนักขึ้นทุกที จนเขา
ทั้งหลายได้ทำลายยาบินกษัตริย์
เมืองคานาอันเสีย

บทเพลงของ

นางเดโบร่ากับบาราค

5 แล้วนางเดโบร่ากับบาราค
บุตรชายอาบีโนอัมจึงร้อง
เพลงในวันนั้นว่า

2 "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์
เพราะพระองค์ทรงแก้แค้นคน
อิสราเอลเมื่อประชาชนสมัครใจ
ช่วย

(16) อพย 14:28; สดต 83:9 (17) วนฉ 5:6

(19) วนฉ 5:24-27 (21) วนฉ 5:24-27

(1) อพย 15:1; วนฉ 4:4 (2) 2 พศต 17:16; สดต 18:47

3 โอ บรรดากษัตริย์ ขอทรงสดับ
โอ เจ้านายทั้งหลาย ขอจงเงี่ยหู
ฟัง ข้าพเจ้านี้แหละจะร้องเพลง
ถวายพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะ
ร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอิสราเอล

4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระ
องค์เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อ
พระองค์เสด็จจากท้องถิ่นเอ-
โดม แผ่นดินก็หวาดหวั่นไหว
ท้องฟ้าก็ปล່อยลงมา เออ เมฆก็
ปล່อยฝนลงมา

5 ภูเขาทั้งหลายต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ รวมทั้งภูเขาซีนาย
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของอิสราเอล

6 ในสมัยซัมการ์ บุตรชายอา-
นาท สมัยยาเอล ทางหลวงก็
หยุดชะงัก ผู้สัญจรไปมาก็หลบ
ไปเดินตามทางซอย

7 ชาวไร่ชาวนาในอิสราเอลก็
หยุดยั้ง เขาหยุดยั้งจนดินแดน-
โบราห์ขึ้นมา จนดินขึ้นมาเป็น
อย่างมารดาอิสราเอล

8 เมื่อเลือกนับถือพระใหม่ สง-
ครามก็ประชิดเข้ามาถึงประตู
เมือง เห็นมีโล่หรือหอกสักอัน
หนึ่งในพลอิสราเอลสี่หมื่นคน
หรือ

9 จิตใจของข้าพเจ้านิยมชมชอบ
ในบรรดาเจ้าเมืองของอิสราเอล
ผู้อาสาศมัครท่ามกลางประชา

ชน จงถวายสาธุการแด่พระเย-
โฮวาห์

10 บรรดาท่านผู้ที่ขี้ลาเฟือก จง
บอกกล่าวให้ทราบเถิด ทั้งท่าน
ผู้ที่นั่งพิพากษาและท่านที่สัญ-
จรไปมา

11 คนที่รอดพ้นจากเสียงนักรธนู
ที่ตักน้ำ เขากล่าวถึงกิจการ
อันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์
คือกิจการอันชอบธรรมต่อชาว
ไร่ชาวนาในอิสราเอล แล้วชน
ชาติของพระเยโฮวาห์ก็เดินไป
ที่ประตูเมือง

12 ตื่นเถิด ตื่นเถิด เดโบราห์
เอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นมาร้องเพลง ลูก
ขึ้นเถิด บาราค บุตรชายอาบี-
โนอัมเอ๋ย พาพวกเชลยของท่าน
ไป

13 ครั้งนั้นพระองค์ทรงกระทำ
ให้ผู้ที่เหลืออยู่ปกครองพวกขุน
นางของประชาชน พระเยโฮวาห์
ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าปกครองผู้
มีกำลัง

14 ผู้ที่มีรากอยู่ในอามาเลซได้
ลงมาจากเอเฟราอิม เขาเดินตาม
ท่านนะ เบนยามินท่ามกลาง
ประชาชนของท่าน ผู้บังคับบัญ-
ชาเดินลงมาจากมาคีร์และผู้
บันที่กรายงานของจอมพลออก
มาจากเศบูลุน

15 เจ้านายทั้งหลายของอิสรา-
เอลมากับเดโบราห์ และอิสรา-

(3) พบญ 32:1, 3; สดต 27:6 (4) พบญ 33:2 (5) อพย 19:18; สดต 97:5

(6) วนฉ 3:31; 4:17; อสย 33:8 (8) พบญ 32:17

(10) วนฉ 10:4; 12:14 (12) สดต 57:8 (14) วนฉ 3:13

คาร์กับบาราคด้วย เขาเร่งติดตามท่านไปในหุบเขา มีความตั้งใจอย่างยิ่งเพื่อกองพลคนรูเบน 16 โฉนท่่านจึงร้องร่อยอยู่ที่คอกแกะเพื่อจะฟังเสียงปี่ที่เขาเป่าให้แกะฟัง เพื่อกองพลคนรูเบนมีการพิจารณาความมุ่งหมายของจิตใจ

17 ก็เลอาดอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ส่วนดานอาคัยอยู่กับเรือกำปั่นท่าไมเล่า อาเซอร์นั่งเฉยอยู่ที่ฝั่งทะเล ตั้งบ้านเรือนอยู่ตามท่าจอดเรือของเขา 18 เศบลุนกับนัฟทาลีเป็นคนที่เสี่ยงชีวิตเข้าสู่ความตาย ณ ที่สูงในสนามรบ

19 พอบรรดากษัตริย์มาถึงก็รบกัน บรรดากษัตริย์คานาอันก็รบที่ทาอานาคริมห้วงน้ำเมกิดโด โดยมีได้รับเงินเลย

20 ดวงดาวก็สู้รบจากสวรรค์ จากวิถีของมัน มันทั้งหลายรบกับสิเสรา

21 แม่น้ำคิไซนพัดกวาดเขาไปเสีย คือแม่น้ำคิไซน แม่น้ำโบราณนั้น โอ จิตของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้เหยียบย่ำด้วยกำลังแข็งขัน

22 แล้วเสียงก็บม้าก็กระทบแรงโดยม้าของเขาวิ่งควบไป ม้าที่มีอำนาจใหญ่โตวิ่งควบไป

23 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์

กล่าวว่า 'จงสถาปนาแข่งเมโรสเถิด จงสถาปนาแข่งชาวเมืองให้หนัก เพราะเขาไม่ได้ออกมาช่วยพระเยโฮวาห์ คือช่วยพระเยโฮวาห์ผู้ผู้มีกำลังมาก'

24 หญิงที่น่าสรรเสริญมากที่สุดก็คือยาเอลภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เป็นหญิงที่น่าสรรเสริญมากที่สุดที่อยู่เด่นที่

25 เขาขอน้ำ นางก็ให้น้ำนม นางเอานมขันใส่ชามหลวงมายื่นให้

26 นางเอี่ยมมือหยิบหลักเต็นท์ข้างมือขวาของนางฉวยตะลุมพุก นางตอกสิเสราเข้าที่หนึ่ง นางบีศีรษะของสิเสรา นางตีทะเลขมับของเขา

27 เขาจมลง เขาล้ม เขาอนที่เท้าของนาง ที่เท้าของนางเขาจมลง เขาล้ม เขาจมลงที่ไหน ที่นั่นเขาล้มลงตาย

28 มารดาของสิเสรามองออกไปตามช่องหน้าต่าง นางมองไปตามบานเกล็ด ร้องว่า 'ทำไมหนอ รรถรบของเขาจึงมาฆ่าเหลือเกิน ทำไมล้อรถรบของเขาจึงเนินช้าอยู่'

29 บรรดาสตรีผู้ฉลาดของนางจึงตอบนาง เปล่าดอก นางนึกตอบเอาเองว่า

30 'เขาทั้งหลายยังไม่พบและยังไม่แบ่งของที่รับมาได้หรือ

(17) ยชว 19:29, 31; 22:9 (18) วนฉ 4:6, 10

(19) วนฉ 1:27 (21) วนฉ 4:7

(24) ลก 1:28 (27) วนฉ 4:18-21

หญิงคนหนึ่งหรือสองคนได้แก่ชายคนหนึ่ง สิ่งของย้อมสีที่ริบมาเป็นของสิเสรา ของย้อมสีที่ปักลวดลาย ของย้อมสีที่ปักลวดลายสองหน้าสำหรับพันคอของข้าเป็นของที่ริบ'

31 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอศัตรูทั้งปวงของพระองค์พินาศสิ้นดังนี้ แต่ขอให้ผู้ที่รักพระองค์เปรียบดังดวงอาทิตย์เมื่อโผล่ขึ้นด้วยอนุภาพ" และแผ่นดินก็หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี

คนมีเดียนกตขี้

คนอิสราเอล

6 และคนอิสราเอลก็ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของคนมีเดียนเจ็ดปี

2 และมือของคนมีเดียนก็มีชัยชนะต่ออิสราเอล เพราะเหตุคนมีเดียน ประชาชนอิสราเอลจึงต้องทำที่หลบซ่อนซึ่งอยู่ในภูเขาให้แก่ตนเอง คือถ้ำ และที่กำบังที่เข้มแข็ง

3 เพราะว่าคนอิสราเอลหว่านพืชเมื่อไร คนมีเดียนและคนอามาเลขและชาวตะวันออกก็ขึ้นมาสู้รบกับเขา

4 เขามาตั้งค่ายไว้แล้วทำลายพืชผลแห่งแผ่นดินเสีย ไกลไปถึงเมืองกาซา ไม่ให้มีเครื่อง

บริโภคเหลือในอิสราเอลเลย ไม่ว่าแกะ หรือวัว หรือลา

5 เพราะว่าคนเหล่านั้นจะขึ้นมาพร้อมทั้งฝูงสัตว์และเต็นท์ เขามาเหมือนต๊กแตนเป็นฝูงๆ ทั้งคนและอูฐก็นับไม่ถ้วน เมื่อเขาเข้ามา เขาก็ทำลายแผ่นดินเสียอย่างนี้แหละ

6 พวกอิสราเอลจึงตกต่ำลงมาก เพราะคนมีเดียน คนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์

7 ต่อมา เมื่อคนอิสราเอลร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะคนมีเดียน

8 พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้มาหาคนอิสราเอล ผู้นั้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้นำพวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ นำเจ้าออกมาจากเรือนทาส

9 และเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ และให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่บีบบังคับเจ้า และขับไล่เจ้าให้ออกไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า และมอบแผ่นดินของเจ้าให้แก่เจ้า

10 และเราบอกกับเจ้าว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าอย่าเกรงกลัวพระของคนที่ไม่มีไรต์ ในแผ่นดินของเขานี้ซึ่งเจ้าอาศัยอยู่นั้น" แต่เจ้าทั้ง

(31) 2 ซมอ 23:4; สดต 19:5 (1) กตว 22:4; 31:1-3 (2) 1 ซมอ 13:6; ฮบ 11:38

(3) วนล 7:12 (4) ลนต 26:16; พบญ 28:31 (6) สดต 50:15; ฮชย 5:15

(8) ฮชว 24:17 (9) สดต 44:2-3 (10) วนล 2:1-2; 2 พกษ 17:35, 37-38; ยรม 10:2

หลายหาได้เชื่อฟังเสียงของเรา
ไม่”

ทรงเรียกกิเดโอน

มาช่วยคนอิสราเอลให้รอด

11 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของ
พระเยโฮวาห์มานั่งอยู่ที่ใต้ต้น
โอ๊กที่ตำบลโอฟราห์ซึ่งเป็นของ
โยอาช คนอาบีเยเซอร์ ฝ่ายกิ-
เดโอนบุตรชายของท่านกำลัง
นวดข้าวสาลีอยู่ในบ่อย่ำองุ่น
เพื่อซ่อนให้พ้นตาคนมีเดียน

12 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
ปรากฏแก่กิเดโอนพูดกับเขาว่า
“เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระ
เยโฮวาห์ทรงสถิตกับเจ้า”

13 กิเดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า
“โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาห์
ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว ไฉน
เหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า
และการอู่ศจรรยทั้งหลายของ
พระองค์ซึ่งบรรพบุรุษเคยเล่าให้
เราฟังว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงนำ
เราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ’ แต่
สมัยนี้พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้ง
เราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้
ในมือของพวกมีเดียน”

14 และพระเยโฮวาห์ทรงหันมา
หาเขาตรัสว่า “จงไปช่วยคนอิส-
ราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวก
มีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ
เราใช้เจ้าให้ไปแล้ว มิใช่หรือ”

15 กิเดโอนจึงกราบทูลว่า “โอ

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระ
องค์จะช่วยอิสราเอลได้อย่างไร
ดูเถิด ครอบครัวของข้าพระ
องค์ต่ำต้อยที่สุดในคนมนัสเสห์
และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็ก
น้อยที่สุดในวงศ์วานบิดาของข้า
พระองค์”

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า
“แต่เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และเจ้า
จะได้โจมตีคนมีเดียนอย่างกับตี
คนคนเดียว”

17 เขาก็ทูลพระองค์ว่า “ถ้าบัด
นี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาใน
สายพระเนตรของพระองค์ ขอ
ทรงโปรดสำแดงหมายสำคัญ
อย่างหนึ่งแก่ข้าพระองค์ว่า
พระองค์เองตรัสกับข้าพระองค์”

18 ขอพระองค์อย่าเสด็จไปเสีย
จากที่นี่ จนกว่าข้าพระองค์จะ
กลับมาหาพระองค์ และนำของ
มาตั้งถวายต่อพระพักตร์” และ
พระองค์ตรัสว่า “เราจะคอยอยู่
จนกว่าเจ้าจะกลับมาอีก”

19 กิเดโอนก็กลับเข้าบ้าน จัด
ลูกแพะตัวหนึ่งกับแพ่งเอฟาห์
หนึ่งทำขนมไร้เชื้อ เขาเอาเนื้อ
ใส่กระจาด ส่วนน้ำแกงใส่ใน
หม้อ นำสิ่งเหล่านี้มาถวายพระ
องค์ที่ใต้ต้นโอ๊ก

20 และทูตสวรรค์ของพระเจ้า
บอกเขาว่า “จงเอาเนื้อและขนม
ไร้เชื้อวางไว้บนศิลานี้ เเทนน้ำแกง

(11) ยชว 17:2; วนฉ 6:15 (12) ยชว 1:5; วนฉ 13:3 (13) พบญ 31:17; ยชว 4:6, 21

(14) ยชว 1:9; 1 ซมอ 12:11 (15) 1 ซมอ 9:21 (16) อพย 3:12; ยชว 1:5

(17) วนฉ 6:36-37 (18) ปฐก 18:3, 5 (19) ปฐก 18:6-8 (20) วนฉ 13:19

ราดของเหล่านั้น” กิเดโอนก็
กระทำตาม

21 แล้วทูตสวรรค์ของพระเย-
โฮวาห์ก็เอาปลายไม้ที่ ถู้อยู่
แต่ต้องเนื้อและขนมไร้เชื้อและ
มีไฟลุกขึ้นมาจากศิลาใหม่เนื้อ
และขนมไร้เชื้อจนหมด และทูต
สวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็หาย
ไปพ้นสายตาของเขา

22 กิเดโอนก็ทราบว่าเป็นทูต
สวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮ-
วาห์จริง และกิเดโอนพูดว่า “โอ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า
บัดนี้ ข้าพระองค์ได้เห็นทูต
สวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮ-
วาห์ต่อหน้าต่อตา อนิจจาเอ๋ย”

23 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิ-
เดโอนว่า “สันติภาพจงมีอยู่แก่
เจ้า เจ้าอย่ากลัวเลย เพราะเจ้า
จะไม่ตาย”

24 ฝ่ายกิเดโอนก็สร้างแท่นบูชา
แท่นหนึ่งถวายพระเยโฮวาห์ที่
นั้น และเรียกตำบลนั้นว่า พระ
เยโฮวาห์ซาโลม ทุกวันนี้แท่น
นั้นก็ยังอยู่ที่โอฟราห์ ซึ่งเป็น
ของคนอาบีเยเซอร์

25 อยู่มา ในคืนวันนั้นพระเย-
โฮวาห์ตรัสถึงกิเดโอนว่า “จงเอา
วัวหนุ่มของบิดาคือวัวผู้ตัวที่
สองที่มีอายุเจ็ดปีมา ไปพังแท่น
พระบaalซึ่งบิดาของเจ้ามีอยู่
นั้นลงเสีย จงโค่นเสารูปเคารพ

ซึ่งอยู่ข้าง ๆ แท่นเสียด้วย

26 และสร้างแท่นบูชาถวายแด่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าที่
บนป้อมนี้ ใช้ก้อนหินก่อให้เป็น
ระเบียบ แล้วนำวัวตัวที่สองนั้น
ฆ่าเสียถวายเป็นเครื่องเผาบูชา
เผาด้วยไม้เสารูปเคารพซึ่งเจ้า
โค่นมานั้น”

27 กิเดโอนจึงนำคนใช้สิบคน
ไปกระทำตามที่ พระเยโฮวาห์
ตรัสสั่งแก่เขา แต่เพราะกิเดโอน
กลัวครอบครัวบิดาของตนและ
กลัวชาวเมือง จนไม่กล้าทำกลาง
วันจึงกระทำในเวลากลางคืน

28 เมื่อชาวเมืองตื่นขึ้นในเช้า
ตรูวันรุ่งขึ้น ดูเถิด แท่นบูชา
พระบaalพังทลาย และเสารูป
เคารพที่อยู่ข้าง ๆ ก็ถูกโค่นลง
และมีวัวผู้ตัวที่สองวางบูชาอยู่
บนแท่นที่สร้างขึ้นใหม่นั้น

29 เขาจึงพูดกันและกันว่า “ใคร
ทำอย่างนี้ล่ะ” เมื่อเขาได้สืบถาม
แล้ว เขาทั้งหลายจึงกล่าวว่า
“กิเดโอนบุตรชายของโยอาช
ได้กระทำสิ่งนี้”

30 แล้วชาวเมืองจึงบอกโยอาช
ว่า “จงมอบลูกของเจ้านั้นมาให้
ประหารชีวิตเสีย เพราะเขาได้
พังแท่นของพระบaalและโค่น
เสารูปเคารพที่อยู่ข้างแท่นนั้น”

31 แต่โยอาชได้ตอบคนที่มา
ฟ้องนั้นว่า “ท่านทั้งหลายจะเป็น

(21) ลนต 9:24 (22) ปฐก 16:13; 32:30; อพย 33:20; วนล 13:21-22

(23) ดนล 10:19 (24) วนล 8:32

(25) อพย 34:13; พบญ 7:5; วนล 2:2; 3:7

พยานแทนพระบาอัลหรือ จะสู้ความแทนหรือ ผู้ใดที่เป็นทนายแทนพระบาอัลจะต้องถูกประหารชีวิตเช่นนี้แหละ ถ้าพระบาอัลเป็นพระแท้ก็ให้สู้คดีเองเถิด เพราะมีคนมาพึ่งแทนของท่านลง”

32 วันนั้น เขาจึงตั้งชื่อท่านว่า เยรูบาอัล ใจความว่า “ให้บาอัลสู้คดีเอง” เพราะเขาพึ่งแทนของท่าน

33 ครั้งนั้น บรรดาคนมีเดียนและคนอามาเลซ และชาวตะวันออกก็รวมกันยกทัพข้ามไปตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาอิสราเอล

34 แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับกิเดโอน ท่านก็เป่าแตร เรียกคนอาบีเยเซอร์ให้มาติดตามท่าน

35 และท่านส่งผู้สื่อสารไปทั่วมนัสเสห์ เรียกให้เขายกติดตามท่านไปด้วย และท่านส่งผู้สื่อสารไปยังอาเซอร์ เศบูลุนและนัฟทาลี คนเหล่านี้ก็ขึ้นมาปะทะข้าศึกด้วย

36 กิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า “ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น

37 ดูเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มขนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้มีน้ำค้างเฉพาะที่กลุ่มขนแกะ

เท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง ข้าพระองค์ก็จะทราบว่าจะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสนั้น”

38 ก็เป็นไปดังนั้น เมื่อกิเดโอนตื่นขึ้นในวันรุ่งเช้าก็บีบกลุ่มขนแกะ เขาบีบได้น้ำค้างจากกลุ่มขนแกะจนเต็มชาม

39 แล้วกิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า “ขออย่าให้พระพิโรธพุ่งขึ้นต่อข้าพระองค์ ขอข้าพระองค์ทูลอีกสักครั้งเดียว ขอข้าพระองค์ทดลองด้วยกลุ่มขนแกะนี้ อีกครั้งหนึ่งเถิด คราวนี้ขอให้แห้งเฉพาะที่กลุ่มขนแกะ ส่วนที่พื้นดินนั้นให้มึนน้ำค้างโดยทั่วไป”

40 ในคืนวันนั้น พระเจ้าก็ทรงกระทำตามที่ขอ คือกลุ่มขนแกะนั้นแห้งอยู่ แต่มีน้ำค้างอยู่ทั่วพื้นดิน

พระเจ้าทรงบัญชา

ให้ลดจำนวนทหารน้อยลง

7 เยรูบาอัล คือกิเดโอนและบรรดาคนที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นตั้งแต่เช้ามืดไปตั้งค่ายอยู่ที่ริมหน้าพสุธาไรด ฝ่ายค่ายของพวกมีเดียนอยู่ทางเหนือของเขา อยู่ในหุบเขาที่ภูเขามอเรห์

2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “คนที่อยู่กับเจ้ายังมีมากเกินไปที่เราจะมอบคนมีเดียนไว้ในมือ

(32) 1 ซมอ 12:11; 2 ซมอ 11:21; ยรม 11:13 (33) ยชว 17:16; วนฉ 6:3; สชย 1:5

(34) กตว 10:3; วนฉ 3:10 (35) วนฉ 4:6, 10; 5:17-18; 7:23 (37) อพย 4:3-7

(39) ปฐก 18:32 (1) วนฉ 6:32 (2) พพย 8:17; อสย 10:13; รม 11:18; 1 คร 1:29

ของเขา เกรงว่าอิสราเอลจะทะเล-
นงตัวต่อเรา โดยกล่าวว่า 'มือ
ของเราเองได้ช่วยเราให้พ้น'

3 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงประกาศ
ให้เข้าหูคนทั้งปวงว่า 'ผู้ใดที่
กลัวและสั่นเทิ้มอยู่ ก็ให้ผู้นั้น
กลับเสีย และไปจากภูเขากิเล-
อาดโดยเร็ว'" และมีคนกลับไป
สองหมื่นสองพันคน และยังมี
เหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน

4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอน
ว่า "ประชาชนยังมากอยู่ จงพา
เขาลงไปที่น้ำและเราจะทำการ
ทดสอบเขาให้เจ้านั้น ผู้ที่เรา
จะบอกเจ้าว่า 'ให้คนนี้ไปกับ
เจ้า' ผู้นั้นต้องไปกับเจ้า ผู้ที่เรา
บอกว่า 'คนนีอย่าให้ไป' ผู้นั้น
ไม่ต้องไป"

5 ท่านจึงพาประชาชนลงไปที่น้ำ
พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า
"ทุกคนที่ใช้ลิ้นเลียน้ำดั่งสุนัข
จงรวมเขาไว้พวกหนึ่ง ทุกคนที่
คุกเขาลงดื่มน้ำ จงรวมไว้อีก
พวกหนึ่งดูจกัน"

6 จำนวนคนที่ใช้มืออ้วนน้ำขึ้น
เลี่ยมีสามร้อยคน แต่ประชาชน
นอกนั้นคุกเขาลงดื่มน้ำ

กิเดโอนได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้น
พระเจ้าทรงให้ความกลัว
ของคนมีเตียนปรากฏ

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอน
ว่า "เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้

พ้นด้วยจำนวนคนสามร้อยที่เลีย
น้ำนั้น และมอบคนมีเตียนไว้ใน
มือของเจ้า นอกนั้นให้กลับไป
บ้านเมืองของตนทุกคน"

8 ประชาชนจึงถือเสบียงและ
แตรไว้ และท่านสั่งให้อิสราเอล
ที่เหลืออยู่กลับไปยังเต็นท์ของ
ตนทุกคน แต่ให้สามร้อยคนนั้น
อยู่ และค่ายของมีเตียนก็อยู่ข้าง
ล่างท่านในหุบเขา

9 อยู่มาในคืนวันนั้น พระเยโฮ-
วาห์ตรัสกับท่านว่า "จงลุกขึ้น
ลงไปยังค่ายเถิด ด้วยเรามอบ
เขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว

10 แต่ถ้าเจ้ากลัวไม่กล้าลงไป
จงพาปุราห์คนใช้ของเจ้าไปด้วย
ให้ถึงค่ายนั้น

11 เจ้าจะได้ยินว่าเขาพูดอะไร
กัน ภายหลังมือของเจ้าจะมี
กำลังขึ้นที่จะลงไปตีค่ายนั้น"
ท่านจึงไปกับปุราห์คนใช้ของ
ท่าน ไปถึงทหารถืออาวุธด้าน
นอกซึ่งอยู่ในค่าย

12 ฝ่ายคนมีเตียน และคนอา-
มาเลข กับบรรดาชาวตะวันออก
นอนอยู่ตามหุบเขาเหมือนตึก-
แตนเป็นฝูงๆ ฝูงอูฐของเขาก็
นับไม่ถ้วน มากดุจเม็ดทรายที่
ฝั่งทะเล

13 ครั้นกิเดโอนแอบมา ดูเถิด
มีชายคนหนึ่งเล่าความฝันให้
เพื่อนฟังว่า "ดูเถิด เราฝันเรื่อง

(3) พบถ 20:8 (7) 1 ซมอ 14:6 (9) ปฐก 46:2-3; วนฉ 6:25

(11) ปฐก 24:14; วนฉ 7:13-15; 1 ซมอ 14:9-10

(12) วนฉ 6:3, 5, 33; 8:10

หนึ่ง ดูเถิด มีชนมข้าวบาร์เลย์
ก่อนหนึ่งกลึงเข้ามาในค่ายของ
พวกมีเตียน มาถึงเต็นท์ โคน
เต็นท์ทำให้เต็นท์ล้มลง พลิกขึ้น
แล้วก็ราบไป”

14 เพื่อนของเขาจึงตอบว่า “นี่
ไม่ใช่อื่นไกลเลย นอกจากดาบ
ของกิเดโอนบุตรชายโยอาชบรูษ
ของอิสราเอล พระเจ้าได้ทรง
มอบพวกมีเตียน และกองทัพ
ทั้งสิ้นไว้ในมือของเขาแล้ว”

15 เมื่อกิเดโอนได้ยินเขาเล่า
ความฝันและคำแก้ฝันเช่นนั้น
แล้ว ท่านก็นมัสการ และกลับไป
สู่ค่ายอิสราเอลสั่งว่า “จงลุก
ขึ้นเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์
ทรงมอบกองทัพคนมีเตียนไว้
ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว”

คนอิสราเอลชนะโดยใช้

แตร หม้อเป่า และคบเพลิง
16 ท่านจึงแบ่งคนสามร้อยนั้น
ออกเป็นสามกองให้ถือแตรทุก
คน และถือหม้อเป่า มีคบ
เพลิงอยู่ข้างในหม้อนั้น

17 และท่านสั่งเขาว่า “จงคอยดู
เรา แล้วให้ทำเหมือนกัน และ
ดูเถิด เมื่อเราไปถึงค่ายด้าน
นอกแล้ว เราจะทำอย่างไรก็จง
กระทำอย่างนั้น

18 ขณะเมื่อเราเป่าแตร คือ
ตัวเรากับบรรดาคนที่อยู่กับเรา
เจ้าจงเป่าแตรรับให้รบค่ายทั้ง

หมดแล้วร้องว่า “ดาบของพระ
เยโฮวาห์และของกิเดโอน”

19 กิเดโอนกับทหารหนึ่งร้อย
คนที่อยู่กับท่านก็มาถึงด้านนอก
ค่ายในเวลาต้นยามกลาง ฟัง
พลัดเวรยามใหม่ เขาก็เป่าแตร
ขึ้นและต้อยหม้อซึ่งอยู่ในมือให้
แตก

20 ทหารทั้งสามกองก็เป่าแตร
และต้อยหม้อ มือซ้ายถือคบ
เพลิง มือขวาถือแตรจะเป่าและ
เขาร้องขึ้นว่า “ดาบของพระเย-
โฮวาห์และของกิเดโอน”

21 ต่างก็ยืนอยู่ตามที่ของตน
เรียงรายรอบค่าย บรรดากอง
ทัพก็ร้องอ้ออิงวิ่งหนีไป

22 เมื่อเขาเป่าแตรทั้งสามร้อย
อันนั้น พระเยโฮวาห์ทรงบันดาล
ให้เขามาพินกันทั่วทุกกอง กอง
ทัพก็แตกตื่นหนีไปถึงตำบล
เบธชิตธาห์ทางไปเมืองเศเรธาห์
ไกลไปจนถึงเขตเมืองอาเบลเม-
โฮลาห์ที่ตำบลทับบาท

23 คนอิสราเอลถูกเรียกออกมา
จากนั้นฟทาสิ และจากอาเซอร์
และจากทามันสเสห์ และพร้อม
กันติดตามพวกมีเตียนไป

24 และกิเดโอนก็ใช้ผู้สื่อข่าว
ออกไปทั่วแดนเทือกเขาเอเฟรา-
อิม ประกาศว่า “จงลงมารับพวก
มีเตียน และยึดแควทั้งหลาย
ไกลไปถึงตำบลเบธบาราห์ และ

(14) วนฉ 6:14, 16 (21) อพย 14:13-14; 2 พกษ 7:7; 2 พศด 20:17

(22) ชยว 6:4, 16, 20; 1 ซมอ 14:20; 1 พกษ 4:12; 2 พศด 20:23; สดต 83:9

(23) วนฉ 6:35 (24) วนฉ 3:27-28; ยน 1:28

แม่น้ำจอร์แดนด้วย” เขาก็เรียกบรรดาทหารเอฟราอิมออกมา เขาทั้งหลายยึดแควถึงเบธบาราห์ และแม่น้ำจอร์แดนไว้ 25 จับโอเรบและเศอบเจ้านายสองคนของพวกมีเดียนได้ เขาฆ่าโอเรบเสียที่ศิลาโอเรบ และฆ่าเศอบเสียที่บ่อย่ำอุ้งชื่อเศอบ แล้วก็ไล่ติดตามพวกมีเดียนไป และเขานำเอาศีรษะโอเรบและเศอบมาให้กิเดโอนที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

กิเดโอนไล่ตาม จับและฆ่ากษัตริย์แห่งพวกมีเดียน

8 คนเอฟราอิมจึงพูดกับท่านว่า “ทำไมท่านจึงกระทำแก่เราอย่างนี้ คือเมื่อท่านยกไปต่อสู้พวกมีเดียนนั้น ท่านก็ไม่ได้เชิญเราให้ไปรบด้วย” และเขาทั้งหลายก็ต่อว่าท่านอย่างรุนแรง

2 ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า “สิ่งที่เราทำมาแล้วจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ท่านทั้งหลายทำแล้วได้หรือ ผลองุ่นที่ชาวเอฟราอิมเก็บเส็มก็ยิ่งดีกว่าผลองุ่นที่อาบีเยเซอร์เก็บเกี่ยวมิใช่หรือ 3 พระเจ้าประทานโอเรบและเศอบ เจ้านายมีเดียนไว้ในมือของท่าน ข้าพเจ้าสามารถกระทำอะไรที่จะเทียบกับท่านได้แล้ว” เมื่อท่านพูดอย่างนี้ เขาทั้งหลาย

ก็หายโกรธ

4 กิเดโอนก็มาที่แม่น้ำจอร์แดนและข้ามไป ทั้งท่านและทหารสามร้อยคนที่อยู่ด้วย ถึงจะอ่อนเปลี้ยแต่ก็ยังติดตามไป

5 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองสุคคทว่า “ขอขนมปังให้คนที่ติดตามเรามาบ้าง เพราะเขาอ่อนเปลี้ยเรากำลังไล่ติดตามเศบาห์และศัลมุนนากษัตริย์แห่งมีเดียน”

6 เจ้านายของเมืองสุคคทจึงตอบว่า “มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือเราจึงจะเอาขนมปังมาเลี้ยงกองทัพของเจ้า”

7 กิเดโอนจึงกล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์มอบเศบาห์และศัลมุนนาไว้ในมือเราแล้ว เราจะเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และหนามย่อยมานวดเนื้อเจ้าทั้งหลาย”

8 ท่านก็ออกจากที่นั่นขึ้นไปยังเมืองเปนูเอล และพูดกับเขาในทำนองเดียวกัน ชาวเมืองเปนูเอลก็ตอบท่านอย่างเดียวกับที่ชาวเมืองสุคคทตอบ

9 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองเปนูเอลด้วยว่า “เมื่อเรากลับมาด้วยสันติภาพ เราจะพังป้อมนี้ลงเสีย”

10 ฝ่ายเศบาห์และศัลมุนนาอาศัยอยู่ที่คารโครกับกองทัพมี

(25) วนล 8:3; สดต 83:9 (1) วนล 12:1 (2) วนล 6:11 (3) วนล 7:24-25; สกษ 15:1 (4) วนล 7:6, 25 (5) ปฐก 33:17 (6) 1 ซมอ 25:11 (7) วนล 8:16 (8) ปฐก 32:30 (9) วนล 8:17; 1 พกษ 22:27 (10) วนล 6:5; 7:12; อสย 9:4

ทหารหนึ่งหมื่นห้าพันคน เป็นกองทัพชาวตะวันออกที่เหลืออยู่ทั้งหมด เพราะว่าผู้ที่ถือดาบล้มตายเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคน

11 กิเดโอนขึ้นไปตามทางสัญจรของคนทีอาศัยในเต็นท์ ทิศตะวันออกของเมืองโนบัทและเมืองโยกเบฮาห์เข้าโจมตีกองทัพได้แล้ว เพราะว่ากองทัพคิดว่าพันภัย

12 เศบาห์และศัลมุนนาก็หนีไป กิเดโอนก็ไล่ติดตามไปจับเศบาห์ กับศัลมุนนากษัตริย์พวกมีเดียนทั้งสององค์ได้ และทำกองทัพทั้งหมดให้แตกตื่น

13 ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายโยอาซก็กลับจากการศึกก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น

14 จับชายหนุ่มชาวเมืองสุคคทได้คนหนึ่ง จึงซักถามเขา ชายคนนี้ก็เขียนชื่อเจ้านายและพวกผู้ใหญ่ของเมืองสุคคทให้ รวมเจ็ดสิบเจ็ดคนด้วยกัน

15 กิเดโอนจึงมาหาชาวเมืองสุคคทกล่าวว่า "จงมาดูเศบาห์และศัลมุนนา ซึ่งเมื่อก่อนเจ้าเยาะเย้ยเราว่า 'มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจะได้เลี้ยงทหารที่เห็นดเหน้อยของเจ้าด้วยขนมปัง'"

16 กิเดโอนก็จับพวกผู้ใหญ่ในเมืองเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นกันดาร และหนามย่อยด้วย มาสั่งสอนชาวเมืองสุคคท

17 ท่านก็พึงป้อมเมืองเปนูเอลและประหารชีวิตชาวเมืองเสีย

18 ท่านจึงถามเศบาห์และศัลมุนนาว่า "คนที่เจ้าฆ่าเสียที่ทาโบร์เป็นคนแบบไหน" เขาตอบว่า "ท่านเป็นอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เป็นเหมือนราชบุตรทุกคน"

19 กิเดโอนจึงกล่าวว่า "คนเหล่านั้นเป็นพี่น้องท้องเดียวกันกับเรา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้าไว้ชีวิตเขา เราก็จะไม่ประหารชีวิตเจ้าแน่ฉันนั้น"

20 แล้วท่านสั่งเยเธอร์บุตรหัวปีของท่านว่า "จงลุกขึ้นฆ่าเขาสองเสีย" แต่หนุ่มคนนั้นไม่ยอมชักดาบออก ด้วยว่าเขากลัว เพราะเขายังหนุ่มอยู่

21 ฝ่ายเศบาห์กับศัลมุนนาจึงว่า "ท่านลุกขึ้นฟันเราเองซิ เป็นผู้ใหญ่เท่าใดกำลังก็แข็งเท่านั้น" กิเดโอนก็ลุกขึ้นฆ่าเศบาห์และศัลมุนนาเสีย แล้วเก็บเครื่องประดับที่คออุฐของเขาไว้

22 ครั้งนั้นคนอิสราเอลก็เรียนกิเดโอนว่า "ขอจงปกครองพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด ทั้งตัวท่าน

(11) กตว 32:35, 42; วนฉ 18:27; 1 ธส 5:3 (12) สดต 83:11

(15) วนฉ 8:6 (17) วนฉ 8:9; 1 พกษ 12:25 (18) วนฉ 4:6; สดต 89:12

(21) สดต 83:11 (22) วนฉ 3:9; 9:8

และลูกหลานของท่านสืบไปด้วย เพราะท่านได้ช่วยเราทั้งหลาย ให้พ้นจากมือของมีเดียน”

23 กิเดโอนจึงตอบเขาทั้งหลาย ว่า “เราจะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย และบุตรชายของเราก็จะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองท่านทั้งหลายเอง”

24 กิเดโอนก็บอกคนเหล่านั้นว่า “เราจะขอสิ่งหนึ่งจากท่านทั้งหลาย คือขอให้ทุกคนถวายตุ้มหูซึ่งรับมาได้นั้น” (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีตุ้มหูทองคำ เพราะเป็นชนอิสราเอล)

25 เขาก็เรียนตอบท่านว่า “เราทั้งหลายเต็มใจจะให้” เขาก็ปูล้าง วางตุ้มหูซึ่งรับมาได้นั้นไว้ที่นั่น

26 ตุ้มหูทองคำซึ่งท่านขอได้นั้นมีน้ำหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเซเชลทองคำ นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับ จี้และฉลององศ์สีม่วงซึ่งกษัตริย์พวกมีเดียนทรงทิ้งเครื่องผูกคออยู่ด้วย

27 กิเดโอนก็เอาทองคำนี้ ทำเป็นรูปเอโฟดเก็บไว้ที่เมืองของท่านคือโอฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้กระทำให้เป็นบ่วงดักกิเดโอนและวงศ์วานของท่าน

28 ดังนี้ แหละพวกมีเดียนก็

พ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล ไม่อาจยกศีรษะขึ้นอีกได้เลย และแผ่นดินก็พักสงบอยู่ในสมัยของกิเดโอนถึงสี่สิบปี

29 ฝ่ายเยรูบาอัสบุตรชายของโยอาซก็ไปอาศัยอยู่ในบ้านของตน

30 กิเดโอนมีบุตรชายเกิดจากบั้นเอวของท่านเจ็ดสิบคนเพราะท่านมีภรรยาหลายคน

31 เมียน้อยของกิเดโอนที่อยู่น ณ เมืองเซเคมก็คลอดบุตรชายให้ท่านคนหนึ่งด้วย ท่านตั้งชื่อว่าอาบีเมเลค

32 กิเดโอนบุตรชายของโยอาซมีอายุชราลงมากก็สิ้นชีวิต เขาฝังท่านไว้ที่เมืองโอฟราห์ของคนอาบีเยเซอร์ ในอุโมงค์ฝังศพโยอาซบิดาของท่าน

คนอิสราเอลไหว้รูปเคารพ

33 อยู่มา เมื่อกิเดโอนสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็หันกลับไปและเล่นซู้กับพระบาอัส ถือว่าบาอัสเบรทเป็นพระของเขาทั้งหลาย

34 คนอิสราเอลมิได้ระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงช่วยเขาให้พ้นมือศัตรูทั้งหลายรอบด้าน

35 เขามิได้แสดงความเมตตาแก่ครอบครัวเยรูบาอัส คือกิเดโอน เป็นการตอบแทนความ

(23) 1 ซมอ 8:7; 10:19 (24) ปฐก 24:13 (27) พบทู 7:16 (28) วนฉ 5:31

(29) วนฉ 6:32; 7:1 (30) วนฉ 9:2, 5 (31) วนฉ 9:1 (32) ปฐก 25:8; วนฉ 6:24

(33) วนฉ 2:17, 19; 6:25 (34) พบทู 4:9; วนฉ 3:7 (35) วนฉ 9:16-18; ปญจ 9:14

ดีทั้งสิ้นซึ่งก็เดโอนได้กระทำแก่
คนอิสราเอล

**อาบีเมเลคฆ่า
บรรดาบุตรชาย
ของก็เดโอน**

9 ฝ่ายอาบีเมเลคบุตรชายเย-
รูบาอัสก็ขึ้นไปหาญาติ
ของมารดาที่เมืองเซเคม แล้ว
พูดกับเขาและกับครอบครัวที่
บ้านของตาวา

2 "ขอบอกความนี้ให้เข้าหูบรร-
ดาชาวเมืองเซเคมเถิดว่า `จะให้
บุตรชายเยรูบาอัสทั้งเจ็ดสิบ
คนครอบครองท่านทั้งหลายดี
หรือจะให้ผู้เดียวปกครองดี' ขอ
ระลึกไว้ด้วยว่า ตัวข้าพเจ้านี้เป็น
กระดูกและเนื้อเดียวกับท่านทั้ง
หลาย"

3 ฝ่ายญาติของมารดาของเขาก็
กล่าวคำทั้งหมดเหล่านี้ให้เข้าหู
บรรดาชาวเซเคม จิตใจของชาว
เมืองก็เอนเอียงเข้าข้างอาบีเม-
เลค ด้วยเขากล่าวกันว่า "เขา
เป็นญาติของเรา"

4 เขาจึงเอาเงินเจ็ดสิบแผ่นออก
จากวิหารพระบาอัลเบรีทมอบ
ให้อาบีเมเลค อาบีเมเลคก็เอา
เงินนั้นไปจ้างนักเลงหัวไม้ไว้ติด
ตามตน

5 เขาจึงไปที่บ้านบิดาของเขาที่
เมืองโอฟราห์ฆ่าพี่น้องของตน
คือบุตรชายเยรูบาอัสทั้งเจ็ด

สิบคนที่ศิลาแผ่นเดียว เหลือแต่
โยธามบุตรชายสุดท้องของเย-
รูบาอัส เพราะเขาซ่อนตัวเสีย
6 ชาวเมืองเซเคมและชาววงศ์
วานมิลโลทั้งสิ้นก็มาประชุม
พร้อมกัน ตั้งอาบีเมเลคให้เป็น
กษัตริย์ที่ข้างที่ราบแห่งเสาสำ-
คัญที่อยู่ในเมืองเซเคม

7 เมื่อมีคนไปบอกโยธาม เขาก็
ขึ้นไปยืนอยู่บนยอดภูเขาเกริชิม
แผดเสียงร้องให้เขาทั้งหลาย
ฟังว่า "ชาวเมืองเซเคมเอ๋ย ขอ
จงฟังข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าจะ
ทรงฟังเสียงของท่าน

8 ครั้งหนึ่งต้นไม้ต่างๆ ได้ออก
ไปเจิมตั้งต้นไม้ต้นหนึ่งไว้เป็น
กษัตริย์ เขาจึงไปเชิญต้นมะ-
กอกเทศว่า `เชิญท่านปกครอง
เราเถิด'

9 แต่ต้นมะกอกเทศตอบเขาว่า
`จะให้เราทิ้งน้ำมันของเรา ซึ่ง
เขาใช้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า
และแก่มนุษย์ เพื่อไปกวัดแก่ง
อยู่เหนือต้นไม้ทั้งปวงหรือ'

10 แล้วต้นไม้เหล่านั้นจึงไปพูด
กับต้นมะเดื่อว่า `เชิญท่านมา
ปกครองเหนือเราเถิด'

11 แต่ต้นมะเดื่อตอบเขาว่า `จะ
ให้เราทิ้งรสหวานและผลดีของ
เราเสีย และไปกวัดแก่งอยู่
เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ'

12 ต้นไม้เหล่านั้นก็ไปพูดกับ

(1) วนฉ 8:31, 35 (2) ปฐก 29:14; วนฉ 8:30; 9:5

(3) ปฐก 29:15 (4) วนฉ 8:33; 11:3; 2 พศด 13:7 (5) วนฉ 6:24; 8:30; 9:2, 18

(7) พบทู 11:29-30; 27:12 (8) วนฉ 8:22-23; 2 พกษ 14:9 (9) สดด 104:15

เถาอู่นว่า ‘เชษฐาท่านมาปก
ครองเหนือเราเถิด’

13 แต่เถาอู่นกล่าวแก่เขาว่า
‘จะให้เราทิ้งน้ำอู่นของเรา
อันเป็นที่ชื่นใจพระเจ้าและ
มนุษย์ ไปกวัดแก่งอยู่เหนือ
ต้นไม้ทั้งหลายหรือ’

14 บรรดาต้นไม้ก็ไปพูดกับต้น
หนามว่า ‘เชษฐาท่านมาปกครอง
เหนือเราเถิด’

15 ต้นหนามจึงตอบต้นไม้เหล่า
นั้นว่า ‘ถ้าแม่ท่านทั้งหลายจะ
เจิมตั้งเราให้เป็นกษัตริย์ของเจ้า
ทั้งหลายจริง ๆ จงมาอาศัยใต้ร่ม
ของเราเถิด มิฉะนั้นก็ให้ไฟเกิด
จากต้นหนามเผาผลาญต้นสน
สีดาร์เลบานอนเสีย’

16 ฉะนั้นบัดนี้ซึ่งเจ้าทั้งหลาย
ตั้งอาบีเมเลคเป็นกษัตริย์นั้น
ถ้าทำด้วยความจริงใจและเที่ยง
ธรรม และถ้าได้กระทำให้เหมาะ
ต่อเยรูบบาลและครอบครัว
ของท่าน สมกับความดีที่มี
ท่านได้กระทำไว้

17 (ตัวว่าบิดาของเราได้รับพุง
เพื่อเจ้าทั้งหลาย และเสี่ยงชีวิต
ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือ
พวกมีเดียน

18 แต่ในวันนี้เจ้าทั้งหลายได้
ลุกขึ้นประทุษร้ายต่อครอบครัว
บิดาของเรา ได้ฆ่าบุตรชายทั้ง
เจ็ดสิบคนของท่านเสียบนคิลา

แผ่นเดียว แล้วตั้งอาบีเมเลค
บุตรชายของสาวคนใช้ขึ้นเป็น
กษัตริย์ปกครองเหนือชาวเซเคม
เพราะว่าเขาเป็นญาติของเจ้าทั้ง
หลาย)

19 ถ้าเจ้าทั้งหลายได้กระทำด้วย
ความจริงใจและเที่ยงธรรมต่อ
เยรูบบาลและครอบครัวของ
ท่านในวันนี้ ก็จงชื่นชมในอาบี-
เมเลคเถิด และให้เขามีความ
ชื่นชมยินดีในเจ้าทั้งหลายด้วย

20 แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น ก็ขอ
ให้ไฟออกมาจากอาบีเมเลค เผา
ผลาญชาวเมืองเซเคมและวงค์
วานมิลโล และให้ไฟออกมาจาก
ชาวเมืองเซเคมและจากวงค์วาน
มิลโลเผาผลาญอาบีเมเลคเสีย”

21 โยธามก็รีบหนีไปยังเบเออร์
อาศัยอยู่ที่นั่นเพราะกลัวอาบี-
เมเลคพี่ชายของตน

22 เมื่ออาบีเมเลคครอบครอง
อิสราเอลอยู่ได้สามปีแล้ว

23 พระเจ้าทรงใช้วิญญาณชั่ว
เข้าแทรกระหว่างอาบีเมเลคกับ
ชาวเมืองเซเคม ชาวเมืองเซเคม
ก็ทรยศต่ออาบีเมเลค

24 เพื่อความทารุณที่ เขาได้
กระทำแก่บุตรชายเจ็ดสิบคน
ของเยรูบบาลจะสนอง และ
โลหิตของคนเหล่านั้นจะได้ตก
แก่อาบีเมเลค พี่น้องผู้ได้
ประหารเขา และตกแก่ชาวเมือง

(13) สดต 104:15 (15) กตว 21:28; วนฉ 9:20; 2 พกษ 14:9 (16) วนฉ 8:35

(17) วนฉ 8:22 (18) วนฉ 8:30-31, 35; 9:2, 5-6 (19) อสย 8:6; ฟม 3:3

(20) วนฉ 9:15, 45, 56-57 (21) 2 ซมอ 20:14 (23) 1 ซมอ 16:14 (24) กตว 35:33

เซเคม ผู้เสริมกำลังมืออาบีเม-
เลคให้ฆ่าพี่น้องของตน

25 ชาวเมืองเซเคมได้วางคนชุ่ม
ซ่อนไว้คอยดักอาบีเมเลคที่บน
ยอดภูเขา เขาก็ปล้นคนทั้งปวงที่
ผ่านไปมาทางนั้น และมีคนบอก
อาบีเมเลคให้ทราบ

26 ฝ่ายกาอัสบุตรชายเอเบตกับ
ญาติของเขาเข้าไปในเมืองเซ-
เคม ชาวเซเคมไว้เนื้อเชื่อใจ
กาอัส

27 จึงพากันออกไปในสวนองุ่น
เก็บผลม่าย ทำการเลี้ยงสมโภช
ในวิหารพระของเขา เขารับ
ประทานและดื่ม และด่าแข่งอา-
บีเมเลคด้วย

28 กาอัสบุตรชายเอเบตจึงกล่าว
ว่า "อาบีเมเลคคือใครและเรา
ชาวเซเคมเป็นใครกันจึงต้องมา
ปรนนิบัติเขา เขาเป็นบุตรชาย
ของเยรูบบาลมิใช่หรือ และ
เศบูลเป็นเจ้าหน้าที่ของเขามีใช่
หรือ จงปรนนิบัติคนฮาโมร์บิดา
ของเซเคมเถิด เราจะปรนนิบัติ
อาบีเมเลคทำไมเล่า"

29 ถ้าคนเมืองนี้อยู่ใต้ปกครอง
เรานะ เราจะถอดอาบีเมเลค
เสีย" เขาจึงทำอาบีเมเลคว่า "จง
เพิ่มกองทัพของท่านขึ้นแล้ว
ออกมาเถิด"

30 พอเศบูลเจ้าเมืองไดยินถ้อย
คำของกาอัส บุตรชายเอเบตก็

โกรธ

31 จึงส่งผู้สื่อสารไปยังอาบีเม-
เลคอย่างลับ ๆ กล่าวว่า "ดูเถิด
กาอัสบุตรชายเอเบตและญาติ
ของเขามาที่เมืองเซเคม ดูเถิด
พวกเขาอยู่แหย่เมืองนั้นให้ต่อสู้
กับท่าน"

32 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านจงลุกขึ้น
ในเวลากลางคืน ทั้งท่านและคน
ที่อยู่กับท่าน ไปชุ่มคอยอยู่ใน
ทุ่งนา

33 รุ่งเช้าพอดวงอาทิตย์ขึ้น
ท่านจงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ รีบรุก
เข้าเมือง และดูเถิด เมื่อกาอัส
กับกองทัพ ออกมาต่อสู้ท่าน
ท่านจงกระทำแก่เขาตามแต่โอ-
กาสจะอำนวย"

34 ฝ่ายอาบีเมเลค และกองทัพ
ทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นใน
เวลากลางคืน แบ่งออกเป็นสี่
กองไปชุ่มคอยสู้เมืองเซเคม

35 กาอัสบุตรชายเอเบต ก็ออก
ไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง
อาบีเมเลคก็ลุกขึ้นพร้อมกับ
กองทัพที่อยู่กับท่าน ออกมา
จากที่ชุ่มซ่อน

36 และเมื่อกาอัสเห็นกองทัพ
จึงพูดกับเศบูลว่า "ดูเถิด กอง
ทัพกำลังเคลื่อนลงมาจากยอดภู
เขา" เศบูลตอบเขาว่า "ท่านเห็น
เงาภูเขาเป็นคุณไปกระมัง"

37 กาอัสพูดขึ้นอีกว่า "ดูซิ กอง

(27) วนฉ 9:4

(28) ปฐก 34:2, 6; ยชว 24:32; 1 ซมอ 25:10; 1 พกษ 12:16

(29) 2 ซมอ 15:4

ทัพกำลังออกมาจากกลางแผ่นดิน
ดินกองหนึ่ง และกองทัพอีก
กองหนึ่งกำลังออกมาจากทางที่
ราบเมโอเนนิม”

38 เศบูลย์ก็กล่าวแก่กาลีว่า
“ปากของท่านอยู่ที่ไหนเดี๋ยวนี้
ท่านผู้ที่กล่าวว่า ‘อาบีเมเลคคือ
ผู้ใด ที่เราต้องปรนนิบัติ’ คน
เหล่านั้นเป็นคนที่ท่านหมิ่นประ-
มาทมิใช่หรือ จงยกออกไปสู้รบ
กับเขาเถิด”

39 กาลีก็เดินนำหน้ากองทัพ
เซเคมออกไปต่อสู้กับอาบีเม-
เลค

40 อาบีเมเลคก็ขับไล่กาลีหนี
ไป มีคนถูกบาดเจ็บล้มตายเป็น
อันมาก จนถึงทางเข้าประตู
เมือง

41 ฝ่ายอาบีเมเลคก็อาศัยอยู่ที่
อารูมาห์ และเศบูลย์ขับไล่กาลี
กับญาติของเขาออกไปไม่ให้อยู่
ที่เซเคมต่อไป

42 ต่อมารุ่งขึ้น มีชาวเมืองออก
ไปที่ทุ่งนา อาบีเมเลคก็ทราบ
เรื่อง

43 ท่านจึงแบ่งคนของท่านออก
เป็นสามกอง ซุ่มคอยอยู่ที่ทุ่งนา
ท่านมองดู ดูเถิด คนออกมา
จากในเมือง ท่านจึงลุกขึ้นประ-
หารเขา

44 ส่วนอาบีเมเลคกับทหารที่
อยู่ด้วยก็รุกไปยืนอยู่ที่ทางเข้า

ประตูเมือง ฝ่ายทหารอีกสอง
กองก็รุกเข้าโจมตีคนทั้งหมดที่
ในทุ่งนาประหารเสีย

45 อาบีเมเลคโจมตีเมืองนั้น
ตลอดวันยังค่ำ ยึดเมืองนั้นได้
และฆ่าฟันประชาชนที่อยู่ใน
เมืองนั้นเสีย ทิ้งทำลายเมืองนั้น
เสียด้วย แล้วก็หว่านเกลือลงไป

46 เมื่อบรรดาชาวบ้านห่อเซ-
เคมไต่ยีนเข่นนั้น ก็หนีเข้าไปอยู่
ในป้อมในวิหารของพระเบรีท

47 มีคนไปเรียนอาบีเมเลคว่า
บรรดาชาวบ้านห่อเซเคมไปมั่ว

สุ่มกันอยู่

48 อาบีเมเลคก็ขึ้นไปบนภูเขา
ศีลโมน ทิ้งท่านกับบรรดาคนที่
อยู่ด้วย อาบีเมเลคถือขวานตัด
กิ่งไม้ใส่บาแบกมา ท่านจึงบอก
คนที่อยู่ด้วยว่า “เจ้าเห็นข้าทำ
อะไร จงรีบไปทำอย่างข้าเถิด”

49 ดังนั้นคนทั้งปวงก็ตัดกิ่งไม้
แบกตามอาบีเมเลคไปสุ่มไว้ ณ
ที่ป้อม แล้วก็จุดไฟเผาป้อมนั้น
ชาวบ้านห่อเซเคมก็ตายหมด
ด้วย ทั้งชายและหญิงประมาณ
หนึ่งพันคน

อาบีเมเลคถูกทำลาย

50 อาบีเมเลคไปยังเมืองเธเบศ
ตั้งค่ายประชิดเมืองเธเบศไว้
และยึดเมืองนั้นได้

51 แต่ในเมืองมีหอรบแห่งหนึ่ง
ประชาชนเมืองนั้นทิ้งสินก็หนี

(38) วนล 9:28-29

(45) พบญ 29:23; วนล 29:23; 1 พกษ 12:25; 2 พกษ 3:25

(46) วนล 8:33 (48) สดต 68:14

เข้าไปอยู่ในห้องทั้งผู้ชายและผู้หญิง ปิดประตูซึ่งตนเองเสีย เขาก็ขึ้นไปบนหลังคาหอรบ

52 อาบีเมเลคยกมาถึงหอรบนี้ ได้ต่อสู้กัน จนเข้ามาใกล้ประตูหอรบได้ จะเอาไฟเผา

53 มีหญิงคนหนึ่งเอาหินโม้มันบนท่มศีรษะอาบีเมเลค กะโหลกศีรษะของท่านแตก

54 ท่านจึงรีบร้องบอกคนหนุ่มที่ถืออาวุธของท่านว่า "เอาดาบฟันเราเสียเพื่อคนจะไม่กล่าวว่า 'ผู้หญิงคนหนึ่งฆ่าเขาตาย'" ชายหนุ่มของท่านคนนั้นก็แทงท่าน ทะลุถึงแก่ความตาย

55 เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าอาบีเมเลคสิ้นชีวิตแล้ว ต่างคนก็กลับไปยังที่ของตน

56 ตั้งนี้แหละพระเจ้าทรงสนองความชั่วที่อาบีเมเลคได้กระทำต่อบิดาของตนที่ได้ฆ่าพี่น้องเจ็ดสิบคนของตนเสีย

57 และพระเจ้าทรงกระทำให้บรรดาความชั่วร้ายของชาวเซแควกลับตกบนศีรษะของเขาทั้งหลายเอง คำสาปแช่งของโยธามบุตรชายเยรูบบาลก็ตกอยู่บนเขาทั้งหลาย

โธลา กับ ยาฮีร์

10 เป็นผู้วินิจฉัยของอิสราเอล ต่อจากอาบีเมเลคมีคนที่ขึ้นมาช่วยอิสราเอลให้

พ้นชื่อโธลาบุตรชายของปูวาห์ผู้เป็นบุตรชายของโดโต คนอิสราเอล และเขาอยู่ที่เมืองขามีร์ ในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม

2 ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่สี่สิบสามปี แล้วท่านก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพท่านไว้ที่เมืองขามีร์

3 ต่อมายาฮีร์คนกิเลอาดได้ขึ้นมาและท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่สี่สิบสองปี

4 ท่านมีบุตรชายสามสิบคน ชื่อลูกสามสิบตัว และมีเมืองอยู่สามสิบหัวเมืองเรียกว่า เมืองฮาโวทยาฮีร์จนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด

5 ยาฮีร์ก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ที่เมืองคาโมน

พระเจ้าทรงพระพิโรธ

คนที่ไหวรูปเคารพ

6 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก ไปปรนนิบัติพระบาอัล พระอัชทาโรท พวกพระของเมืองซีเรีย พวกพระของเมืองไซดอน พวกพระของเมืองโมอับ พวกพระของคนอัมโมน พวกพระของคนฟีลิสเตีย และละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย หาได้ปรนนิบัติพระองค์ไม่

7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล จึงทรงชายเขาไว้ในมือของคนฟี-

(53) 2 ซมอ 11:21 (54) 1 ซมอ 31:4 (56) วนฉ 9:24; โยบ 31:3; สภษ 5:22 (57) วนฉ 9:20 (1) วนฉ 2:16 (4) พบญ 3:14; วนฉ 5:10; 12:14 (6) วนฉ 2:11-13; 3:7; 6:1; 13:1; 1 พกษ 11:33 (7) วนฉ 2:14; 3:13; 4:2

ลิสเตียและในมือของคนอัมโมน 8 เขาได้ข่มเหงและบีบบังคับคนอิสราเอลในป็นิน คือคนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นในแผ่นดินของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาดสิบแปดปี

9 ทั้งคนอัมโมนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อสู้กับยูดาห์และต่อสู้กับเบนยามิน และต่อสู้กับวงศ์วานเอฟราอิม ดังนั้นอิสราเอลจึงเดือดร้อนอย่างยิ่ง

10 และคนอิสราเอลร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปต่อพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของข้าพระองค์เสีย และปรนนิบัติพระบาอัล"

11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า "เราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากชาวอียิปต์ จากคนอาโมไรต์ จากคนอัมโมน และจากคนฟีลิสเตียหรือ

12 ทั้งคนไซดอน คนอามาเลซ และชาวมาโอนได้บีบบังคับเจ้า เจ้าได้ร้องทุกข์ถึงเราและเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นมือเขาทั้งหลาย

13 แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายยังได้ละทิ้งเรา และปรนนิบัติพระอื่น ฉะนั้นเราจึงจะไม่ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นอีกต่อไป

14 จงไปร้องทุกข์ต่อพระซึ่งเจ้า

ทั้งหลายได้เลือกเกิด ให้พระเหล่านั้นช่วยเจ้าให้พ้นในยามทุกข์เดือดร้อนนี้"

15 และคนอิสราเอลกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปแล้ว ขอพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ ข้าพระองค์ขอวิงวอนเพียงว่า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในวันนี้เถิด"

16 ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเลิกถือพระอื่น และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ฝ่ายพระองค์ทรงเดือดร้อนพระทัยด้วยความทุกข์เข็ญของอิสราเอล

17 ฝ่ายคนอัมโมนก็ถูกเรียกให้มาพร้อมกัน เขาได้ตั้งค่ายในกิเลอาด และคนอิสราเอลก็มาพร้อมกันตั้งค่ายอยู่ที่มิสปาห์

18 และประชาชนกับพวกประมุขของคนกิเลอาดพูดกันว่า "ผู้ใดที่จะเป็นคนแรกที่จะเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน ผู้นั้นจะเป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาดทั้งหมด"

เยฟธาห์สู้รบกับ

คนอัมโมน

11เยฟธาห์คนกิเลอาดเป็นบุตรีชายของหญิงแพศยา กิเลอาดให้กำเนิดบุตรชื่อเยฟธาห์ 2 ภรรยาแท้ของกิเลอาดคลอดบุตรชายหลายคน และเมื่อพวก

(8) กตว 32:33 (10) กตว 21:7; วนฉ 6:6 (11) อพย 14:30 (12) วนฉ 5:19; 6:3

(13) ยรม 2:13 (14) พบญ 32:37-38 (15) 1 ซมอ 3:18 (16) 2 พศต 7:14

(17) ปฐก 31:49; วนฉ 11:11 (18) วนฉ 11:8 (1) วนฉ 6:12 (2) ปฐก 21:10

บุตรเหล่านั้นโตขึ้นแล้ว จึงผลึกไสเยฟธ่าห์ออกไปเสียโดยกล่าวว่า "เจ้าจะมีส่วนในมรดกของครอบครัวบิดาเราไม่ได้ เพราะเจ้าเป็นลูกของหญิงคนอื่น"

3 เยฟธ่าห์จึงหนีจากพี่น้องของตนไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินโทบ พวกนักเลงก็มีวุ่นวายกับเยฟธ่าห์และติดตามเขาไป

4 ต่อมาภายหลังคนอัมโมนได้ทำสงครามกับคนอิสราเอล

5 และเมื่อคนอัมโมนทำสงครามกับอิสราเอลนั้น พวกผู้ใหญ่ของเมืองกิเลอาดได้ไปเพื่อจะพาเยฟธ่าห์มาจากแผ่นดินโทบ

6 เขากล่าวแก่เยฟธ่าห์ว่า "จงมาเป็นหัวหน้าของเรา เพื่อเราจะได้อต่อสู้กับคนอัมโมน"

7 แต่เยฟธ่าห์กล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า "ท่านไม่ได้เกลียดข้าพเจ้า และขี้โล้ข้าพเจ้าเสียจากครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าดอกหรือ เมื่อคราวทุกข์ยากท่านจะมาหาข้าพเจ้าทำไมเล่า"

8 พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงกล่าวแก่เยฟธ่าห์ว่า "เหตุที่เรากลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็ด้วยต้องการให้ท่านไปกับเราร่วมกับคนอัมโมน แล้วมาเป็นหัวหน้าของเราที่จะปกครองชาวกิ-

เลอาดทั้งปวง"

9 เยฟธ่าห์จึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า "ถ้าท่านให้ข้าพเจ้ากลับบ้านเพื่อทำศึกกับคนอัมโมน และถ้าพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้เป็นหัวหน้าของท่านหรือเปล่า"

10 พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงตอบเยฟธ่าห์ว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเรา เราจะกระทำตามที่ท่านสั่งทุกประการ"

11 เยฟธ่าห์จึงไปกับพวกผู้ใหญ่ของกิเลอาด และประชาชนก็ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าและเป็นประมุขของเขา แล้วเยฟธ่าห์ก็กล่าวคำที่ตกลงกันทั้งสิ้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์

12 เยฟธ่าห์จึงส่งผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์คนอัมโมนถามว่า "ท่านมีเรื่องอะไรกับข้าพเจ้า ท่านจึงยกมาต่อสู้กับแผ่นดินของข้าพเจ้า"

13 กษัตริย์คนอัมโมนตอบผู้สื่อสารของเยฟธ่าห์ว่า "เพราะว่าเมื่ออิสราเอลยกออกมาจากอียิปต์ได้ยึดแผ่นดินของเราไปตั้งแต่แม่น้ำอารโนน ถึงแม่น้ำยับบ็อกและถึงแม่น้ำจอร์แดน ฉะนั้นบัดนี้ขอคืนแผ่นดินเหล่า

(3) 1 ซมอ 22:2; 2 ซมอ 10:6 (4) วนฉ 10:9, 17 (7) ปฐก 26:27

(8) วนฉ 10:18; ลก 17:4 (10) ปฐก 31:49-50; ยรม 29:23

(11) วนฉ 10:17; 11:8; 20:1 (12) พบบญ 20:10 (13) ปฐก 32:22; กตว 21:24-26

นั้นเสียโดยดี”

14 และเยฟธาห์ก็ส่งผู้สื่อสารไป
หากษัตริย์คนอัมโมนอีก

15 ให้กล่าวว่า “เยฟธาห์กล่าว
ตั้งนัว่า อิสราเอลมิได้ยึดแผ่น
ดินของโมอับ หรือแผ่นดินของ
คนอัมโมน

16 แต่เมื่ออิสราเอลออกจากอี-
ยิปต์ เขาได้เดินไปทางถิ่นทุร-
กันดารถึงทะเลแดง และมาถึง
คาเดช

17 อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไป
ยังกษัตริย์เอโดมกล่าวว่า ‘ข้าพ-
เจ้าขออนุญาตยกผ่านแผ่นดิน
ของท่านไป’ แต่กษัตริย์เอโดม
ไม่ฟัง และก็ได้อภัยขอเช่น
เดียวกันไปยังกษัตริย์เมืองโม-
อับด้วย แต่ท่านก็ไม่ตกลง ตั้ง
นั้นอิสราเอลจึงยับยั้งอยู่ที่คา-
เดช

18 แล้วเขาก็เดินไปในถิ่นทุร-
กันดารอ้อมแผ่นดินเอโดม และ
แผ่นดินโมอับ และมาทางด้าน
ตะวันออกของแผ่นดินโมอับ
และตั้งค่ายอยู่ที่ปากแม่น้ำอาร-
โนนข้างโน้น แต่เขามีได้เข้าไป
ในเขตแดนของโมอับ เพราะว่า
แม่น้ำอารโนนเป็นพรมแดนของ
โมอับ

19 อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไป
หาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์
กษัตริย์กรุงเฮชบอน อิสราเอล

เรียนท่านว่า ‘ขอให้พวกข้าพเจ้า
ยกผ่านแผ่นดินของท่านไปยัง
สถานที่ของข้าพเจ้า’

20 แต่สิโหนไม่วางใจที่จะให้
อิสราเอลยกผ่านเขตแดนของ
ตน ฉะนั้นสิโหนจึงได้รวบรวม
ประชาชนทั้งหมดของท่าน ตั้ง
ค่ายอยู่ที่ยาฮาส และสู้รบกับ
อิสราเอล

21 และพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของอิสราเอลทรงมอบสิโหน
และประชาชนทั้งหมดของท่าน
ไว้ในมืออิสราเอล คนอิสราเอล
ก็โจมตีเขา อิสราเอลจึงยึดครอง
แผ่นดินทั้งสิ้นของคนอาโมไรต์
ผู้ซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น

22 และเขายึดเขตแดนทั้งหมด
ของคนอาโมไรต์ ตั้งแต่แม่น้ำ
อารโนนถึงแม่น้ำยับบอก และ
ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดาร ถึงแม่น้ำ
จอร์แดน

23 ดังนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของอิสราเอลจึงขับไล่คนอาโม-
ไรต์ออกเสียต่อหน้าอิสราเอล
ประชาชนของพระองค์ ฝ่ายท่าน
จะมาถึงเอาเป็นกรรมสิทธิ์เช่น
นั้นหรือ

24 ท่านไม่ถือกรรมสิทธิ์สิ่งซึ่ง
พระเคโมชพระของท่านมอบให้
ท่านยึดครองดอกหรือ พระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเราขับไล่ผู้ใด
ไปให้พ้นหน้าเรา เราก็จึดครอง

(15) พบบัญ 2:9, 19 (16) กตว 13:26; 20:1, 14-21 (17) กตว 20:1, 14-21

(18) กตว 21:4; พบบัญ 2:9 (19) กตว 21:21-22 (20) กตว 21:23; พบบัญ 2:32

(21) กตว 21:24-25; ยชว 24:8 (22) พบบัญ 2:36-37 (24) กตว 21:29; พบบัญ 9:4-5

ที่ของผู้นั้น

25 ฝ่ายท่านจะดีกว่าบาลาคบุตรชายลีปโปร์กษัตริย์เมืองโมอับหรือ ท่านเคยแข่งขันกับอิสราเอลหรือ ท่านเคยต่อสู้กับเขาทั้งหลายหรือ

26 เมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ในกรุงเฮซโบนและชนบทของกรุงนั้น และในเมืองอาโรเออร์และชนบทของเมืองนั้น และอยู่ในบรรดาหัวเมืองที่ตั้งอยู่ตามฝั่งแม่น้ำอารโนนถึงสามร้อยปี ท่านไม่ท่านไม่เรียกคืนเสียภายในเวลานั้นแล้ว

27 ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมิได้กระทำความผิดต่อท่าน แต่ท่านได้กระทำความผิดต่อข้าพเจ้าใน การที่ทำสงครามกับข้าพเจ้า ขอพระเยโฮวาห์จอมผู้พิพากษาเป็นผู้ทรงพิพากษาระหว่างคนอิสราเอลและคนอัมโมนในวันนี้”

28 แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนมิได้เชื่อฟังในคำของเยฟธาห์ซึ่งท่านส่งไปให้

29 พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็มาสถิตกับเยฟธาห์ ท่านจึงยกผ่านกิเลอาดและมนัสเสห์ และผ่านมิสปาห์แห่งกิเลอาด และจากมิสปาห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านต่อไปถึงที่คนอัมโมน

คำปฏิญาณอันไร้ปัญญาของเยฟธาห์

30 และเยฟธาห์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ว่า “ถ้าพระองค์ทรงมอบคนอัมโมนไว้ในมือของข้าพระองค์แล้ว

31 ผู้ใดที่ออกมาจากประตูเรือนของข้าพระองค์ เพื่อต้อนรับข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์กลับมาจากคนอัมโมนนั้นด้วยความสงบแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นของพระเยโฮวาห์ และข้าพระองค์จะถวายผู้นั้นเป็นเครื่องเผาบูชา”

32 แล้วเยฟธาห์จึงยกข้ามไปสู่รบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของท่าน

33 และท่านได้ประหารเขาจากอาโรเออร์จนถึงที่ไกล ๆ เมืองมินนิทรมย์ลีบหัวเมือง และไกลไปจนถึงที่ราบแห่งสวนองุ่น ผู้คนล้มตายมาก คนอัมโมนจึงพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล

34 แล้วเยฟธาห์ก็กลับมาบ้านที่มิสปาห์ ดุเถิด บุตรสาวของท่านถือรำมะนาเต้นโลดออกมาต้อนรับท่าน เธอเป็นบุตรคนเดียว นอกจากบุตรสาวคนนั้นท่านไม่มีบุตรชายและบุตรสาวเลย

35 และต่อมา เมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่านก็ฉีกเสื้อผ้าของท่าน

(25) กตว 22:2; ยชว 24:9 (26) กตว 21:25 (27) ปฐก 16:5; 18:25 (29) วนล 3:10

(30) ปฐก 28:20; กตว 30:2; 1 ซมอ 1:11 (31) สนต 27:2-3, 28; 1 ซมอ 1:11

(33) อสค 27:17 (34) อพย 15:20; วนล 10:17 (35) ปฐก 37:29, 34; กตว 30:2

กล่าวว่า "อนิจจา ลูกสาวเอ๋ย เจ้าให้พ่อแยะแล้ว เพราะเจ้าเป็นเหตุให้พ่อเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น เพราะพ่อได้อำปอกปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ จะคืนค่าก็ไม่ได้อ"

36 เธอจึงพูดกับพ่อว่า "คุณพ่อขา เมื่อคุณพ่อก่อนปากสัญญา กับพระเยโฮวาห์ไว้อย่างไร ขอคุณพ่อกระทำกับลูกตามคำที่ออกจากปากของคุณพ่อเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้นคนอัมโมนศัตรูของคุณพ่อแล้ว"

37 และเธอพูดกับบิดาของเธอว่า "ขอให้ลูกอย่างนี้เถิด ขอปล่อยลูกไว้สักสองเดือน ลูกจะได้จากบ้านและลงไปบนภูเขา ร้องไห้คร่ำครวญถึงความเป็นพรหมจารีของลูก ลูกกับเพื่อนๆของลูก"

38 ท่านจึงตอบว่า "ไปเถิด" และท่านก็ปล่อยเธอไปสองเดือน เธอก็ออกไป เธอและพวกเพื่อนของเธอแล้วร้องไห้คร่ำครวญถึงความเป็นพรหมจารีของเธอบนภูเขา

39 อยู่มาเมื่อครบสองเดือนแล้ว เธอก็กลับมาหาบิดาของเธอ และท่านก็กระทำกับเธอตามคำปฏิญาณที่ได้ปฏิญาณไว้ เธอยังไม่เคยสมสู่กับชายใดเลย

และก็เป็นธรรมเนียมในอิสราเอล

40 คือที่บุตรสาวชาวอิสราเอลไปร้องไห้ไว้ทุกข์ให้บุตรสาวของเยฟธาห์คนกิเลอาดปีละสี่วัน

เยฟธาห์ชนะคนเอฟราอิม

12 ฝ่ายคนเอฟราอิมมาพร้อมกันข้ามไปทางเหนือ พูดกับเยฟธาห์ว่า "เหตุใดท่านยกข้ามไปรบคนอัมโมน แต่ไม่เรียกเราไปด้วย เราจะจุดไฟเผาเรือนทับท่านเสีย"

2 เยฟธาห์จึงตอบเขาว่า "ข้าพเจ้ากับประชาชนติดการศึกใหญ่กับคนอัมโมน เมื่อข้าพเจ้าเรียกท่านให้ช่วย ท่านไม่ได้ช่วยเราให้พ้นมือเขา

3 เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ช่วยข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็เสี่ยงชีวิตของข้าพเจ้าข้ามไปรบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของข้าพเจ้า วันนี้น่าท่านจะขึ้นมาทำศึกกับข้าพเจ้าด้วยเหตุอันใด"

4 เยฟธาห์จึงรวบรวมบรรดาชาวกิเลอาดสู้รบกับคนเอฟราอิม คนกิเลอาดก็ประหารคนเอฟราอิม เพราะเขากล่าวว่า "เจ้าชาวกิเลอาด เจ้าเป็นคนหลบหนีของชาวเอฟราอิมท่ามกลางคนเอฟราอิมและมนัสเสห์"

5 ชาวกิเลอาดก็เข้ายึดท่าข้าม

(36) กตว 30:2; 2 ซมอ 18:19, 31 (39) วนฉ 11:31

(1) วนฉ 8:1 (3) 1 ซมอ 19:5; 28:21; โยบ 13:14

(4) 1 ซมอ 25:10 (5) ชชว 22:11

แม่น้ำจอร์แดนไว้ไม่ให้คนเอฟราอิมข้าม เมื่อคนเอฟราอิมที่หลบหนีคนใดมาบอกว่า "ขอให้ข้ามไปที่เถิด" คนกิเลอาดจะถามเขาว่า "เจ้าเป็นคนเอฟราอิมหรือ" เมื่อเขาตอบว่า "เปล่า" 6 เขาจะบอกว่า "จงว่าคำว่าชิบโบเลท" คนนั้นจะว่า "สิบโบเลท" เพราะคนเอฟราอิมออกเสียงคำนี้ไม่ชัด เขาจึงจับคนนั้นและฆ่าเสียที่ทำข้ามแม่น้ำจอร์แดน คราวนั้นมีคนเอฟราอิมตายสี่หมื่นสองพันคน

7 เยฟธาห์วินิจฉัยอิสราเอลอยู่หกปี แล้วเยฟธาห์ชาวกิเลอาดก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในหัวเมืองหนึ่งในกิเลอาด

ผู้วินิจฉัยอับซาน เอโลนและอับโดน

8 ถัดเยฟธาห์มาคืออับซานแห่งเบธเลเฮมได้วินิจฉัยอิสราเอล

9 ท่านมีบุตรชายสามสิบคนและบุตรสาวสามสิบคน ท่านให้แต่งงานกับคนนอกตระกูลของท่าน และท่านนำบุตรี่สามสิบคนของคนนอกตระกูลมาให้แก่บุตรชายของท่าน ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่เจ็ดปี

10 แล้วอับซานก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่เบธเลเฮม

11 ถัดท่านมา เอโลนคนเศบูลุนวินิจฉัยอิสราเอล และท่านวินิจฉัย

ฉัยอิสราเอลสิบปี

12 แล้วเอโลนคนเศบูลุนก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ที่อัยยาโลนในเขตแดนของคนเศบูลุน

13 ถัดท่านมา อับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปราโธนวินิจฉัยอิสราเอล

14 ท่านมีบุตรชายสี่สิบคน และหลานชายสามสิบคน ชีลาเจ็ดสิบตัว ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่แปดปี

15 แล้วอับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปราโธนก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่ปราโธนในเขตแดนของเอฟราอิมในแดนเทือกเขาของคนอามาเลซ

ความบาปของ คนอิสราเอล

บิดามารดาของแซมสัน

13 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของคนฟิลิสเตียสี่สิบปี

2 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวโคราห์คนครอบครัวดาน ชื่อมานาห์ภรรยาของท่านเป็นหมันไม่มีบุตรเลย

3 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่นางนั้น กล่าวแก่นางว่า "ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้ง

(6) สดต 69:2, 15; อสย 27:12 (14) วนฉ 5:10; 10:4

(15) วนฉ 3:13, 27 (1) วนฉ 2:11; 10:7; 1 ซมอ 12:9

(2) ยชว 19:41 (3) วนฉ 6:12

ครรรค์คลอดบุตรเป็นชาย
4 ฉะนั้น บัดนี้จงระวัง อย่าตีม
เหล่าองุ่น หรือเมรัย และอย่า
รับประทานของมลทิน

5 เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรรค์
และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้
มีตโกนถูกศีรษะของเขา เพราะ
เด็กคนนี้จะเป็นพวกนาศีร์แต่
พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรรค์ เขาจะ
เป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้
พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิส-
เตีย”

6 ฝ่ายหญิงนั้นจึงไปบอกสามีว่า
“มีบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้ามาหา
ดิฉัน ใบหน้าของท่านเหมือน
ใบหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า
น่ากลัวนัก ดิฉันไม่ได้ถามท่าน
ว่าท่านมาจากไหน และท่านก็ไม่
บอกชื่อของท่านแก่ดิฉัน

7 แต่ท่านบอกดิฉันว่า `ดูเถิด
เจ้าจะตั้งครรรค์และคลอดบุตร
ชาย ฉะนั้นอย่าตีมเหล่าองุ่น
หรือเมรัย อย่ารับประทานของ
มลทิน เพราะเด็กนั้นจะเป็น
พวกนาศีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่
ในครรรค์จนวันตาย”

8 แล้วมาโนอาห์ก็วิงวอนพระ
เยโฮวาห์ทูลว่า “โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์ ขอบุรุษของพระเจ้าผู้
ซึ่งพระองค์ทรงใช้มานั้นปรากฏ
แก่ข้าพระองค์ทั้งสองอีกครั้ง
หนึ่ง สั่งสอนข้าพระองค์ว่า ข้า

พระองค์ควรกระทำอย่างไรแก่
เด็กที่จะเกิดมานั้น”

9 และพระเจ้าทรงฟังเสียงของ
มาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของ
พระเจ้ามาหาหญิงนั้นอีกเมื่อ
นางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์
สามีของนางไม่ได้อยู่ด้วย

10 นางก็รีบวิ่งไปบอกสามีว่า
“ดูเถิด บุรุษผู้ที่ปรากฏแก่ดิฉัน
วันนั้นได้มาปรากฏแก่ดิฉันอีก”

11 มาโนอาห์ก็ลุกขึ้นตามภรรยา
ไป เมื่อมาถึงบุรุษผู้นั้นเขาจึง
ว่า “ท่านเป็นบุรุษผู้พูดกับผู้
หญิงคนนี้หรือ” ผู้นั้นตอบว่า
“เราเป็นผู้นั้นแหละ”

12 มาโนอาห์จึงกล่าวว่า “บัดนี้
ขอให้ถ้อยคำของท่านเป็นความ
จริง ข้าพเจ้าทั้งสองควรสั่งสอน
เด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้า
ทั้งสองควรกระทำต่อเขาอย่างไร”

13 และทูตสวรรค์ของพระเย-
โฮวาห์ บอกแก่มาโนอาห์ว่า
“บรรดาสิ่งที่เราได้บอกแก่หญิง
แล้วนั้นให้นางระวังให้ดี

14 อย่าให้รับประทานสิ่งใดที่
ได้มาจากเถาองุ่น อย่าให้นาง
ตีมเหล่าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับ
ประทานของมลทิน สิ่งใดที่เรา
บัญชานางไว้ให้นางปฏิบัติตาม
ทุกประการ”

15 มาโนอาห์ก็กล่าวแก่ทูตสวรรค์

(4) กตว 6:2-3, 20; วนล 13:4; ลก 1:15 (5) กตว 6:2, 5; 1 ซมอ 1:11; 7:13

(6) พญ 33:1; วนล 13:17-18; มธ 28:3; ลก 9:29

(14) กตว 6:4; วนล 13:4 (15) ปฐก 18:5; วนล 6:18

ของพระเยโฮวาห์ว่า “ขอ
ท่านรออยู่ก่อน ข้าพเจ้าทั้งสอง
จะไปเตรียมลูกแพะตัวหนึ่งให้
ท่าน”

16 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
บอกมาโนอาห์ว่า “ถึงเจ้าจะให้
เรารอ เราจะไม่รับประทานอา-
หารของเจ้า แต่ถ้าเจ้าจะจัด
เครื่องเผาบูชา เจ้าจงถวายแด่
พระเยโฮวาห์” เพราะมาโน-
อาห์ไม่ทราบว่าท่านผู้นั้นเป็น
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเย-
โฮวาห์

17 มาโนอาห์ถามทูตสวรรค์ของ
พระเยโฮวาห์ว่า “ท่านชื่ออะไร
เพื่อเมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของ
ท่าน เราจะได้ให้เกียรติแก่ท่าน”

18 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
บอกมาโนอาห์ว่า “ถามชื่อเรา
ทำไม ชื่อของเราเป็นที่ซ่อนเร้น
อยู่”

19 มาโนอาห์ก็เอาลูกแพะกับ
ธัญญูขามาถวายบูชาบนศิลา
แด่พระเยโฮวาห์ และทูตสวรรค์
นั้นกระทำการมหัศจรรย์ มาโน-
อาห์และภรรยาที่มองดู

20 และอยู่มาเมื่อเปลวไฟจาก
แท่นบูชาพุ่งขึ้นไปสวรรค์ ทูต
สวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไป
ตามเปลวไฟแห่งแท่นบูชา ขณะ
เมื่อมาโนอาห์และภรรยาอาศัยอยู่
อยู่ และเขาทั้งสองก็ชบหน้าลง

ถึงดิน

21 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์หรือแก่
ภรรยาของเขาอีกเลย แล้วมา-
โนอาห์จึงทราบว่าเป็นทูต
สวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮ-
วาห์

22 และมาโนอาห์พูดกับภรรยา
ของตนว่า “เราจะตายเป็นแน่
เพราะเราได้เห็นพระเจ้า”

23 แต่ภรรยาบอกเขาว่า “ถ้า
พระเยโฮวาห์ทรงหมายจะฆ่าเรา
เสีย พระองค์คงจะไม่รับเครื่อง
เผาบูชาและธัญญูบูชาจากมือ
ของเรา หรือทรงสำแดงสิ่งทั้ง
ปวงเหล่านี้แก่เรา หรือประกาศ
เรื่องเช่นนี้แก่เรา”

24 ผู้หญิงนั้นก็คลอดบุตรชาย
คนหนึ่งเรียกชื่อว่าแซมสัน เด็ก
นั้นก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮ-
วาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่เขา

25 และพระวิญญาณของพระ
เยโฮวาห์ก็ทรงเริ่มรื้อใจเขาที่
ค่ายดานระหว่างโศรากับเอช-
ทาโอล

แซมสันหลงรัก

หญิงสาวคนฟีลิสเตีย

14 แซมสันได้ลงไปยังเมือง
ทิมนาห์ และได้เห็นผู้
หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมือง
ทิมนาห์

2 แล้วท่านจึงขึ้นไปมาบอกบิดา

(18) ปฐก 32:29 (19) วนฉ 6:19-21 (20) ลนต 9:24; 1 พศต 21:16; อสค 1:28

(21) วนฉ 6:22 (22) ปฐก 32:30; อพย 33:20 (24) 1 ซมอ 3:19; ลก 1:80

(25) ยชว 15:33 (1) ปฐก 34:2; 38:13; ยชว 15:10, 57 (2) ปฐก 21:21

มารดาของตนว่า “ฉันเห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์ ฉะนั้นไปขอเขาให้เป็นภรรยาฉันนี้”

3 แต่บิดาและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า “ไม่มีผู้หญิงสักคนหนึ่งในท่ามกลางบุตรสาวแห่งญาติพี่น้องของเจ้า หรือในท่ามกลางชนชาติของเราหรือ เจ้าจึงไปรับภรรยาจากคนฟีลิสเตียที่ไม่เข้าสู่หนัด” แต่แซมสันกล่าวแก่บิดาว่า “ไปขอหญิงนั้นให้ฉันที เพราะเธอเป็นที่พอใจฉันมาก”

4 บิดามารดาของท่านไม่ทราบว่าเป็นเรื่องนี้เป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงหาช่องโอกาสที่จะต่อสู้คนฟีลิสเตียครั้งนั้น คนฟีลิสเตียมีอำนาจเหนืออิสราเอล

แซมสันฆ่าสิงโตด้วยมือเปล่า

5 ฝ่ายแซมสันก็ลงไปเมืองทิมนาห์กับบิดามารดาของตน แซมสันมาถึงสวนองุ่นของทิมนาห์ ดูเถิด มีสิงโตหนุ่มตัวหนึ่งคำรามเข้าใส่ท่าน

6 พระวิญญานของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงฉีกสิงโตออกอย่างคนฉีกลูกแพะ ทั้งที่ไม่มีอะไรในมือ แต่ท่านมิได้บอกให้บิดาหรือมารดาของท่านทราบว่า

ท่านได้ทำอะไรไป

7 แซมสันก็ลงไปพูดจากับหญิงคนนั้น เธอเป็นที่พอใจแก่แซมสันมาก

แซมสันตายปริศนา

คนฟีลิสเตีย

8 ต่อมาภายหลังแซมสันก็กลับไปเพื่อรับเธอมา ท่านก็แวะไปดูซากสิงโต และดูเถิด มีผึ้งฝูงหนึ่งทำรังอยู่ในซากสิงโตนั้น มีน้ำผึ้งด้วย

9 แซมสันก็ยื่นมือกวาดเอารวงผึ้งมาเดินรับประทานไปพลาง จนมาถึงบิดามารดา ท่านจึงแบ่งให้บิดามารดารับประทานด้วย แต่ท่านมิได้บอกว่าน้ำผึ้งนั้นมาจากซากสิงโต

10 ฝ่ายบิดาของท่านก็ลงไปหาหญิงคนนั้น และแซมสันจัดการเลี้ยงที่นั่น ดังที่คนหนุ่มๆเขากระทำกัน

11 และต่อมาเมื่อประชาชนเห็นท่านแล้ว จึงนำเพื่อนสามสิบคนให้มาอยู่ด้วย

12 แซมสันกล่าวแก่เขาว่า “ให้ข้าพเจ้าตายปริศนาท่านสักข้อหนึ่งเถิด ถ้าตายได้ก่อนจบการเลี้ยงเจ็ดวันนี้ เราจะให้เสื้อป่านสามสิบชุด และเสื้อสามสิบชุดด้วย

13 แต่ถ้าท่านทั้งหลายตายไม่ได้ ท่านต้องให้เสื้อป่านสามสิบชุด

(3) ปฐก 24:3-4; 34:14 (4) พบทย 28:48; ยชา 11:20; วนฉ 13:1; 1 ซมอ 2:25

(6) วนฉ 3:10 (9) ลนต 11:27

(12) ปฐก 29:27; 45:22; 1 พกษ 10:1; 2 พกษ 5:22 (13) อสค 17:2

กับเสื้อสามสิบชุดแก่ข้าพเจ้า” เขาก็ตอบท่านว่า “ทายมาเถิด เราจะฟัง”

14 ฝ่ายแซมสันจึงกล่าวแก่เขาว่า “มีของกินได้ออกมาจากตัวผู้กินเขา มีของหวานออกมาจากตัวที่แข็งแรง” ในสามวันเขาก็ยังแก้ปริศนานี้ไม่ได้

15 ต่อมา พอถึงวันที่เจ็ดเขาจึงไปอ่อนนวยกรรยาของแซมสันว่า “จงลวงสามีของเจ้าให้แก้ปริศนานี้ให้เราฟัง มิฉะนั้นเราจะเอาไฟเผาเจ้ากับบ้านครอบครัวบิดาของเจ้าเสีย เจ้าเชิญเรามาหวังจะทำให้เรายากจนหรือ”

16 ภรรยาของแซมสันไปร้องให้กับแซมสันว่า “เธอเกลียดฉัน เธอไม่รักฉัน เธอทายปริศนาแก่ชาวเมืองของฉัน และเธอก็ไม่แก้ปริศนาให้ฉันฟัง” แซมสันจึงบอกว่า “ดูเถิด พ่อแม่ของฉันฉันยังไม่บอกเลย จะบอกเธออย่างไรได้”

17 เธอร้องให้กับแซมสันตลอดเจ็ดวันซึ่งเป็นวันเล็ยกันนั้น และต่อมาในวันที่เจ็ดแซมสันก็ต้องแก้ปริศนาให้เธอฟัง เพราะเธอทรมานท่านมากนัก และนางก็บอกแก้ปริศนาให้ชาวบ้านของนาง

18 พอวันที่เจ็ดก่อนดวงอาทิตย์ตกชาวเมืองจึงบอกแซมสันว่า

“มีอะไรหวานกว่าน้ำผึ้ง มีอะไรแข็งแรงกว่าสิงโต” แซมสันจึงบอกเขาว่า “ถ้าเจ้าไม่เอาแม่ตัวของเราช่วยได้ เจ้าคงจะแก้ปริศนาของเราไม่ได้”

แซมสันแก้แค้นให้คนฟีลิสเตีย 19 และพระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงลงไปที่ยัซเค-โลนฆ่าชาวเมืองนั้นเสียสามสิบคน รับประทานของและมอบเสื้อให้ผู้ที่แก้ปริศนา แล้วให้กลับไปบ้านของบิดาด้วยความโกรธอย่างมาก

20 ส่วนภรรยาของแซมสันนั้นก็ยกให้แก่เพื่อนซึ่งเป็นเพื่อนเจ้าบ้านนั้นเสีย

15 ครั้นล่วงมาหลายวันถึงฤดูเกี่ยวข้าวสาลี แซมสันก็เอาลูกแพะตัวหนึ่งไปเยี่ยมภรรยาพูดว่า “ฉันจะเข้าไปหาภรรยาของฉันที่ในห้อง” แต่พ่อตาไม่ยอมให้ท่านเข้าไป

2 พ่อตาจึงว่า “ข้าเข้าใจจริงๆว่าเจ้าเกลียดชังนางเหลือเกิน ข้าจึงยกนางให้แก่เพื่อนของเจ้าไป น้องสาวของนางก็สวยกว่านางมีไข่หรือ ขอจงรับน้องแทนพี่เถิด”

แซมสันเผาเพื่อนข้าว

ของคนฟีลิสเตีย

3 แซมสันจึงพูดเรื่องพวกเขาว่า

(15) วนล 15:6; 16:5 (16) วนล 16:15

(19) วนล 3:10; 13:25 (20) วนล 15:2; ยน 3:29

(1) ปฐก 38:17 (2) วนล 14:20

“คราวนี้เราจะมีโทษน้อยกว่าคนฟิลิสเตีย ถึงแม้ว่าเราจะทำร้ายพวกเขาเสีย”

4 แชมสันจึงออกไปจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคู่ๆ แล้วเอาคอบเพลิงผูกติดไว้ระหว่างหางทุกๆ คู่

5 พอจุดคอบเพลิงแล้วก็ปล่อยเข้าไปในนาของคนฟิลิสเตียที่ข้าวยังตั้งรวงอยู่ ไฟก็ไหม้ฟ่อนข้าวและข้าวที่ยังตั้งรวงอยู่นั้น ทั้งสวนองุ่นและต้นมะกอกเทศด้วย

6 คนฟิลิสเตียจึงถามว่า “ใครทำอย่างนี้” เขาตอบว่า “แชมสันบุตรเขยชาวทิมนาห์ เพราะว่าพ่อตาเอาภรรยาของแชมสันยกให้เพื่อนเสีย” ชาวฟิลิสเตียก็ขึ้นมาเผา นางกับบิดาของนางเสียด้วยไฟ

7 แชมสันจึงบอกพวกเหล่านั้นว่า “เมื่อเจ้าทั้งหลายทำอย่างนี้ เราจะต้องแก้แค้นเจ้าก่อน แล้วเราจึงจะเลิก”

8 แล้วแชมสันก็ฟันคนเหล่านั้นเสียแหลกทีเดียวจนเขาตายเสียเป็นอันมาก แล้วแชมสันก็เข้าไปอาศัยอยู่ที่ช่องศิลาเอตตาม

9 ฝ่ายคนฟิลิสเตียก็ขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ในเขตยูดาห์ และกระจายกันเข้าโจมตีเมืองเลฮี

10 พวกคนยูดาห์จึงถามว่า

“ท่านทั้งหลายขึ้นมารบกับเราทำไม” พวกเหล่านั้นตอบว่า “เราขึ้นมามัดแชมสัน เพื่อจะได้กระทำแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำแก่เรา”

11 คนยูดาห์สามพันคนลงไปที่ช่องศิลาเอตตาม และกล่าวแก่แชมสันว่า “ท่านไม่ทราบหรือว่าคนฟิลิสเตียเป็นผู้ครอบครองเรา ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเช่นนี้” แชมสันจึงตอบเขาว่า “เขาได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้น”

12 คนเหล่านั้นจึงพูดกับแชมสันว่า “เราจะลงมามัดท่านเพื่อมอบท่านไว้ในมือของคนฟิลิสเตีย” แชมสันจึงบอกเขาว่า “ขอปฏิญาณให้ชี้ว่าพวกท่านเองจะไม่ทำร้ายข้าพเจ้า”

13 เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า “เราจะไม่ทำร้ายท่าน เราจะมัดท่านมอบไว้ในมือของเขาเท่านั้น เราจะไม่ฆ่าท่านเสีย” เขาจึงเอาเชือกพวนใหม่สองเส้นมัดแชมสันไว้ และพาขึ้นมาจากศิลานั้น

แชมสันฆ่าคนฟิลิสเตีย หนึ่งพันคน

14 เมื่อท่านมาถึงเลฮีแล้วคนฟิลิสเตียก็ร้องอีกที่กมาพบท่าน และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแชมสันอย่าง

(6) วนฉ 14:15 (8) 2 พศต 11:6 (9) วนฉ 15:19

(11) ลนต 26:25; พบญ 28:43; วนฉ 31:1; 14:4; สดต 106:40-42

(13) วนฉ 16:11-12 (14) วนฉ 3:10; 14:6

มาก เชือกพวนที่ผูกแขนของท่านก็เป็นประจวบที่ไหมไฟเครื่องจองจำนั้นก็หลุดออกจากมือ

15 ท่านมาพบกระดูกขากรรไกรลาสด ๆ อันหนึ่งจึงยื่นมือหยิบมาและฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน

16 แซมสันกล่าวว่า “ด้วยขากรรไกรลา เป็นกองซ้อนกองด้วยขากรรไกรลา เราได้ฆ่าคนหนึ่งพันเสีย”

17 อยู่มาเมื่อท่านกล่าวเช่นนั้นแล้วก็โยนกระดูกขากรรไกรลาทิ้งไป ท่านจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า รามาทเลฮี

18 แซมสันกระหายน้ำมาก จึงร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ว่า “การช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่พระองค์ประทานให้สำเร็จด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์ บัดนี้ข้าพระองค์จะตายเพราะอดน้ำอยู่แล้ว และตกอยู่ในมือของผู้ไม่เข้าสุหนัตมิใช่หรือพระเจ้าข้า”

19 พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องที่กระดูกขากรรไกรลาให้น้ำไหลออกมาจากที่นั้น ท่านก็ได้ดื่มและจิตวิญญาณก็สดชื่นฟื้นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่แห่งนั้นท่านจึงเรียกชื่อว่า เอนหักโคร์ อยู่ที่เลฮีจนถึงทุกวันนี้

20 และท่านวินิจฉัยอิสราเอลใน

สมัยของคนฟีลิสเตียสี่สิบปี

16 แซมสันไปที่เมืองกาซาก็เข้าไปนอนด้วย

2 มีคนไปบอกชาวกาซาว่า “แซมสันมาที่นี่แล้ว” เขาก็ล้อมที่นั่นไว้และคอยข่มที่ประตูเมืองตลอดคืน เขาข่มเงียบอยู่คืนยิ่งรุ่งกล่าวว่า “ให้เรารออยู่จนรุ่งเช้าแล้วเราจะฆ่าเขาเสีย”

3 แต่แซมสันนอนอยู่จนถึงเที่ยงคืน พอถึงเที่ยงคืนท่านก็ลุกขึ้นยกประตูเมืองรวมทั้งเสาสองต้นพร้อมทั้งดาลประตูใส่ป่าแบกไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าเมืองเฮโบรน

เดลีลาห์ล่อลวง

และจับแซมสัน

4 อยู่มาภายหลัง แซมสันไปรักผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่บนภูเขาเมืองโสเรก ชื่อเดลีลาห์

5 เจ้านายฟีลิสเตียก็ขึ้นไปหา นางพูดกับนางว่า “จงลวงเขาเพื่อดูว่ากำลังมหาศาลของเขาอยู่ที่ไหน ทำอย่างไรเราจึงจะมีกำลังเหนือเขา เพื่อเราจะได้มัดเขาให้หมดฤทธิ์ เราทุกคนจะให้เงินเจ้าคนละพันหนึ่งร้อยแผ่น”

6 เดลีลาห์จึงพูดกับแซมสันว่า “ขอบอกดิฉันหน่อยเถอะว่ากำลังมหาศาลของเธออยู่ที่ไหน จะมัดเธอไว้อย่างไร เธอจึงจะ

(15) ลนต 26:8; ยชว 23:10; วนฉ 3:31 (18) สดต 3:7

(19) ปฐก 45:27; อสย 40:29 (20) วนฉ 13:1; 16:31; ฮบ 11:32 (1) ยชว 15:47

(2) 1 ซมอ 23:26; สดต 118:10-12; กจ 9:24 (5) ยชว 13:3; วนฉ 14:15

หมดฤทธิ์”

7 แซมสันจึงบอกนางว่า “ถ้าเขามัดฉันด้วยสายธนูสตัที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้น ฉันจะอ่อนเพลียเหมือนกับชายอื่นๆ”

8 แล้วเจ้านายฟีลิสเตียก็เอาสายธนูสตัที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้นมาให้ นางก็เอามามัดท่านไว้

9 นางจัดคนให้ช่มอยู่ที่ห้องชั้นในกับนาง นางก็บอกท่านว่า “แซมสันจำ คนฟีลิสเตียมาจับเธอแล้ว” แซมสันก็ดึงสายธนูที่มัดนั้นขาดเหมือนเชือกป่านขาด เมื่อได้กลิ่นไฟ เรื่องกำลังของท่านจึงยังไม่แจ้ง

10 เดลิล่าห์พูดกับแซมสันว่า “ดูเถิด เธอหลอกฉัน และเธอมุสาต่อฉัน บัดนี้ขอบอกฉันหน่อยเถอะว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่”

11 ท่านก็ตอบนางว่า “ถ้าเอาเชือกใหม่ที่ยังไม่เคยใช้มามัดฉัน ฉันก็จะอ่อนกำลังเหมือนชายอื่นๆ”

12 เดลิล่าห์จึงเอาเชือกใหม่มัดท่านไว้แล้วบอกท่านว่า “แซมสันจำ คนฟีลิสเตียมาจับท่านแล้ว” และคนช่มคอยอยู่ในห้องชั้นใน แต่ท่านก็ดึงเชือกออกจากแขนเหมือนดึงเส้นด้าย

13 เดลิล่าห์พูดกับแซมสันว่า “เธอหลอกฉันเรื่อยมาจนถึง

เดี๋ยวนี้ เธอมุสาต่อฉัน บอกฉันเถอะว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่” ท่านจึงบอกนางว่า “ถ้าเธอเอาผมทั้งเจ็ดแหมมของฉันทอเข้ากับด้ายเส้นยืน กระทกด้วยฟืมให้แน่น”

14 เดลิล่าห์จึงเอาผมทั้งเจ็ดแหมมทอเข้ากับด้ายเส้นยืนกระทกด้วยฟืมให้แน่น แล้วนางบอกท่านว่า “แซมสันจำ คนฟีลิสเตียมาจับท่านแล้ว” ท่านก็ตื่นขึ้นดึงฟืม หูกและด้ายเส้นยืนไปหมด

15 นางจึงพูดกับแซมสันว่า “เธอพูดได้อย่างไรว่า ‘ฉันรักเธอ’ เมื่อจิตใจของเธอไม่ได้อยู่กับฉันเลย เธอหลอกฉันสามครั้งแล้ว และเธอมิได้บอกฉันจริงๆว่ากำลังมหาศาลของเธออยู่ที่ไหน”

16 อยู่มา เมื่อนางพูดคาดคั้นท่านวันแล้ววันเล่า และชักชวนท่านอยู่ทุกวัน จิตใจของแซมสันก็เปื้อนเทาจะตาย

17 จึงบอกความจริงในใจของท่านแก่นางจนสิ้นว่า “มีดโกนยังไม่เคยถูกศีรษะของฉัน เพราะฉันเป็นพวกนาครีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา ถ้าโกนผมฉันเสีย กำลังก็จะหมดไปจากฉัน ฉันก็จะอ่อนเพลียเหมือนชายอื่นๆ”

(11) วนล 15:13

(15) วนล 14:16

(17) กตว 6:5; วนล 13:5; มคา 7:5

18 เมื่อเดลีลาห์เห็นว่าท่านบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว นางจึงใช้คนไปเรียกเจ้านายฟีลิสเตียว่า “ขอจงขึ้นมาอีกครั้งเดียว เพราะเขาบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว” แล้วเจ้านายฟีลิสเตียก็ขึ้นมาหานางถือเงินมาด้วย

19 นางก็ให้แซมสันนอนอยู่บนตักของนาง แล้วนางก็เรียกชายคนหนึ่งให้มาโกนผมเจ็ดแฉมออกจากศีรษะของท่าน นางก็ตั้งต้นรบกวนแซมสัน กำลังของแซมสันก็หมดไป

20 นางจึงบอกว่า “แซมสันจำคนฟีลิสเตียมาจับท่านแล้ว” ท่านก็ตื่นขึ้นจากหลับบอกว่า “ฉันจะออกไปอย่างครั้งก่อนๆ และสลัดตัวให้หลุดไป” ท่านหาทราบไม่ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงละท่านไปเสียแล้ว

21 คนฟีลิสเตียก็มาจับท่าน ทะลวงตาของท่านเสีย นำท่านลงมาที่กาซา เอาตรวนทองสัมฤทธิ์ล่ามไว้ และให้ท่านม่แปงอยู่ที่ในเรือนจำ

22 ตั้งแต่โกนผมแล้ว ผมที่ศีรษะของท่านก็ค่อยๆ ออกขึ้นมา

แซมสันมีการชัชชนะ

ตอนสิ้นชีวิต

23 ฝ่ายเจ้านายฟีลิสเตียประชุม

กันเพื่อถวายเป็นเครื่องสัตวบูชายิ่งใหญ่แก่พระดาโกนพระของเขาทั้งหลายและขึ้นชมยินดี เพราะเขากล่าวว่า “พระของเราได้มอบแซมสันศัตรูของเราไว้ในมือเราแล้ว”

24 เมื่อประชาชนเห็นแซมสันก็สรรเสริญพระของตนว่า “พระของเราได้มอบศัตรู ผู้ทำลายแผ่นดินของเราไว้ในมือของเรา และเขาฆ่าพวกเราเสียเป็นอันมาก”

25 ต่อมาเมื่อจิตใจของเขารำเริงเต็มที่แล้ว เขาจึงพูดว่า “จงเรียกแซมสันมาเล่นตลกให้เราดู” เขาจึงไปเรียกแซมสันออกมาจากเรือนจำ แซมสันก็มาเล่นตลกต่อหน้าเขา เขาพาท่านมายืนอยู่ระหว่างเสา

26 แซมสันจึงบอกเด็กที่จูงมือตนมาว่า “ขอพาค้นให้ไปคล่าเสาที่รองรับตึกนี้อยู่ ฉันจะได้ฟังเสานั่น”

27 มีผู้ชายและผู้หญิงอยู่เต็มตึกนั้น เจ้านายฟีลิสเตียก็อยู่ที่นั่นทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีชายหญิงประมาณสามพันคนบนหลังคาตึก ดูแซมสันเล่นตลก

28 ฝ่ายแซมสันก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ขอประทานกำลัง

(19) สภข 7:26-27 (20) กตว 14:9, 42-43; ยชา 7:12; 1 ซมอ 16:14; 18:12

(21) 2 พกษ 25:7 (23) 1 ซมอ 5:2 (24) ดนล 5:4-5

(25) วนฉ 9:27 (27) พบทญ 22:8 (28) ยรม 15:15

แก่ข้าพระองค์ครั้งนี้ อีกครั้งเดียว โอ ข้าแต่พระเจ้า เพื่อในเวลาข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟิลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระองค์”

29 แซมสันก็ถอดเสากลางสองต้นที่รองรับตึกนั้นไว้และพักพิงที่เสานั้น มือขวายันเสาต้นหนึ่ง มือซ้ายยันเสาอีกต้นหนึ่ง

30 แซมสันกล่าวว่า “ขอให้ข้าตายกับคนฟิลิสเตียเถิด” แล้วก็โน้มตัวลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน ตึกนั้นก็พังทับเจ้านายและประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านตายนี้ก็มากกว่าคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่

31 แล้วพี่น้องและบรรดาครอบครัวบิดาของท่านก็ลงมารับศพของท่านและขึ้นไปฝังไว้ระหว่างโคราห์กับเอซทาโอล ในที่ฝังศพของมาโนอาห์บิดาของท่าน ท่านได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่สี่ปี

รูปเคารพในเรือนของมีคาห์
17 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิมชื่อมีคาห์

2 เขาพูดกับมารดาของเขาว่า “เงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยแผ่น ซึ่งมีคนลักไปจากแม่และแม่ก็ได้สาปแช่ง และพูดเข้าหูฉันนั้น ดูเถิดเงินนั้นอยู่ที่ฉัน ฉันเอาไปเอง”

มารดาของเขาจึงพูดว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการให้ลูกของแม่เถิด”

3 เขาจึงนำเงินพันหนึ่งร้อยแผ่นนั้นมาคืนให้แก่มารดา และมารดาของเขาพูดว่า “เงินรายนี้แม่ได้ถวายแล้วแต่พระเยโฮวาห์จากมือแม่เพื่อลูกให้ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ บัดนี้แม่จึงคืนให้แก่เจ้า”

4 เมื่อมีคาห์คืนเงินให้แก่มารดาแล้ว มารดาก็นำเงินสองร้อยแผ่นมอบให้กับช่างเงิน ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ รูปนั้นอยู่ในบ้านของมีคาห์

5 มีคาห์คนนี้มีเรือนพระหลังหนึ่ง เขาทำรูปเอโฟด และรูปพระ และแต่งตั้งให้บุตรชายคนหนึ่งของเขาเป็นปุโรหิต

6 ในสมัยนั้นยังไม่มีการขัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่ถูกต้องในสายตาของตนเอง

7 มีชายหนุ่มคนหนึ่งชาวบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ ครอบครัวยูดาห์ เป็นพวกเลวี อาศัยอยู่ที่นั่น

8 ชายนั้นเดินออกจากบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ เทียวหาที่เพื่อพักอาศัย เมื่อเขาเดินทางไปใน ก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิมถึงบ้านของมีคาห์

(31) วนล 13:25; 15:20 (1) วนล 18:2 (2) ปฐก 14:19; สดต 5:1

(3) อพย 20:4, 23; 34:17; สดต 19:4 (4) อสย 46:6 (5) ปฐก 31:19; วนล 8:27

(6) พบท 12:8; วนล 18:1 (7) พบท 18:6; ยชว 19:15

9 มีคาห์จึงพูดกับเขาว่า "ท่านมาจากไหน" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นพวกเลวีชาวบ้านเบธเล-เฮมในยูดาห์ ข้าพเจ้าเดินทางเที่ยวหาที่พักอาศัย"

10 มีคาห์จึงกล่าวแก่เขาว่า "จงอยู่กับข้าพเจ้าเถิด เป็นอย่างบิดาและปู่โรหิตของข้าพเจ้าก็แล้วกัน ข้าพเจ้าจะจ่ายเงินให้ปีละสิบเชเชล ให้เครื่องแต่งตัวสำหรับหนึ่ง และอาหารรับประทานด้วย" เลวีคนนั้นจึงเข้าไป

11 เลวีคนนั้นก็พอใจที่จะอยู่กับชายคนนั้น และชายหนุ่มคนนั้นก็เหมือนลูกของเขา

12 มีคาห์ก็แต่งตั้งเลวีคนนั้น และชายหนุ่มคนนั้นก็เป็นผู้โรหิตของเขา และอยู่ในบ้านของมีคาห์

13 มีคาห์กล่าวว่า "บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้ข้าพเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข เพราะว่าข้าพเจ้ามีเลวีคนหนึ่งเป็นผู้โรหิต"

คนตระกูลดานเอาปุโรหิต

ของมีคาห์ไปโดยใช้กำลัง

18 ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล และในสมัยนั้นคนตระกูลดานยังเที่ยวหาที่ดินอันจะเป็นมรดกของตน เพื่อจะได้พักอาศัย เพราะจนบัดนั้นแล้วมรดกในหมู่คนตระกูล-

กูลอิสราเอลยังไม่ตกแก่เขา 2 ดังนั้นคนดานจึงส่งคนห้าคนจากจำนวนทั้งหมด เป็นชายฉกรรจ์ในครอบครัวของตน มาจากโคราห์และจากเอชทาโอล ไปสอดแนมดูแผ่นดินและตรวจดูแผ่นดินนั้น และเขาทั้งหลายพูดแก่เขาว่า "จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น" เขาก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิม ยังบ้านของมีคาห์และอาศัยอยู่ที่นั่น

3 เมื่อเขาอยู่ใกล้บ้านของมีคาห์ เขาก็จำเสียงเลวีหนุ่มคนนั้นได้ จึงแวะเข้าไปถามว่า "ใครพาท่านมาที่นี่ ท่านทำอะไรในที่นี้ ท่านทำงานอะไรที่นี่"

4 เขาตอบคนเหล่านั้นว่า "มีคาห์ทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ อย่างนี้ เขาจ้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นผู้โรหิตของเขา"

5 คนเหล่านั้นก็พูดกับเขาว่า "ได้โปรดทูลถามพระเจ้าให้หน่อยเถิด เพื่อเราจะทราบว่าทางที่เราจะออกเดินไปนี้จะสำเร็จหรือไม่"

6 ปุโรหิตนั้นจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "จงไปเป็นสุขเถิด หนทางที่ท่านไปจะอยู่ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์"

7 ชายทั้งห้าคนก็จากไปถึงเมืองลาอิช เห็นประชาชนที่อยู่ที่เมืองนั้น เห็นชาวเมืองอยู่อย่าง

(10) ปฐก 45:8; วนล 18:19 (12) ยชว 15:60; วนล 13:25 (13) พบญ 10:8-9

(1) ยชว 19:40-48; วนล 17:6; 19:1 (2) กตว 13:17; ยชว 2:1 (4) วนล 17:10, 12

(5) วนล 17:5; 18:14; 1 พกษ 22:5 (6) 1 พกษ 22:6 (7) ยชว 19:47; วนล 18:7, 27

ไร้กังวลตามลักษณะคนไซดอน
อย่างสงบ ไม่หวาดระแวงอะไร
และในแผ่นดินนั้น ไม่มี
ผู้พิพากษาที่จะให้เขาอับอายใน
เรื่องใดๆ เขาอยู่ห่างไกลจากคน
ไซดอน ไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับ
คนอื่นเลย

8 เมื่อคนทั้งห้ากลับมาถึงญาติ
พี่น้องที่โคราห์และเอชทาโอล
ญาติพี่น้องจึงถามเขาว่า “เจ้าจะ
ว่าอะไร”

9 เขาตอบว่า “จงลุกขึ้น ให้เรา
ไปรบกับเขาเถิด เพราะเราได้
เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว และดูเถิด
เป็นแผ่นดินดีจริงๆ ท่านทั้งหลาย
จะไม่ทำอะไรเลยหรือ อย่า
ชักช้าที่จะไปกันและเข้ายึดครอง
แผ่นดินนั้น

10 เมื่อท่านทั้งหลายไปแล้วจะ
พบประชาชนที่ไม่หวาดระแวง
อะไร เออแผ่นดินก็กว้างขวาง
พระเจ้าทรงมอบไว้ในมือของ
ท่านทั้งหลายแล้ว เป็นสถานที่
ซึ่งไม่ขาดสิ่งใดที่มีในโลก”

11 คนครอบครัววานหกร้อย
คนสรรพด้วยเครื่องอาวุธทำสง-
ครามยกทัพออกจากโคราห์และ
เอชทาโอล

12 เขาทั้งหลายยกขึ้นไปตั้งค่าย
อยู่ที่คิริยาทเยอาริมในยูดาห์
เพราะเหตุนี้เขาจึงเรียกที่นั้นว่า
มาเฮเนห์ดาน จนถึงทุกวันนี้ ดู

เถิด เมืองนี้อยู่ด้านหลังคิริ-
ยาทเยอาริม

13 เขาก็ผ่านจากที่ นั้นไปยัง
แดนเทือกเขาเอเฟราอิมมาถึง
บ้านของมีคาห์

14 แล้วชายทั้งห้าคนที่ไปสอด
แนมดูเมืองลาอิซก็บอกแก่พี่
น้องของตนว่า “ท่านทราบไหม
ว่าในบ้านเหล่านี้มีรูปเอโฟด รูป
พระ รูปแกะสลัก และรูปหล่อ
ฉะนั้นบัดนี้ขอใคร่ครวญว่าท่าน
ทั้งหลายจะทำประการใด”

15 เขาทั้งหลายก็แะเข้าบ้าน
ของเลวีหนุ่มคนนั้น คือที่บ้าน
ของมีคาห์ถามดูทุกซุ้ซุ้ของเขา

16 ฝ่ายคนดานทั้งหกร้อยคน
ถืออาวุธทำสงคราม ยืนอยู่ที่ทาง
เข้าประตูรั้ว

17 ชายทั้งห้าคนที่ออกไปสอด
แนมดูบ้านเมืองก็เดินเข้าไปนำ
เอารูปแกะสลัก รูปเอโฟด รูป
พระ และรูปหล่อไป ฝ่ายปุโร-
หิตก็ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้ว
กับทหารถืออาวุธทำสงครามหก
ร้อยคนนั้น

18 เมื่อคนเหล่านี้เข้าไปในบ้าน
ของมีคาห์ นำเอารูปแกะสลัก
รูปเอโฟด รูปพระ และรูปหล่อ
นั้น ปุโรหิตถามเขาว่า “นั่น
ท่านทำอะไร”

19 คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า
“เจียบๆ ไว้เอามือปิดปากเสีย

(8) วนล 18:2 (9) กตว 13:30; ยชว 2:23 (10) พบญ 8:9; ยชว 2:23

(12) ยชว 15:60; วนล 13:25 (13) วนล 18:2 (14) วนล 17:5; 1 ซมอ 14:28

(16) วนล 18:11 (17) วนล 17:4-5 (19) วนล 17:10; โยบ 21:5; 29:9; มคา 7:16

มากับเราเถิด มาเป็นบิดาและ
ปู่ไรต์ของเรา จะเป็นปู่ไรต์ใน
บ้านของชายคนเดียวดี หรือว่า
จะเป็นปู่ไรต์ของตระกูลหนึ่ง
และครอบครัวหนึ่งในอิสราเอล
ดี”

20 ใจของปู่ไรต์ก็ยินดี เขาจึง
เอารูปเอโฟด รูปพระ และรูป
แกะสลัก เดินไปในหมู่ประชา
ชน

21 แล้วเขาก็กลับออกเดินไปให้
เด็ก ทั้งฝูงสัตว์และข้าวของเดิน
ไปข้างหน้า

22 เมื่อไปห่างจากบ้านมีคาห์
แล้ว คนที่อยู่ในบ้านใกล้เคียง
กับบ้านของมีคาห์ก็ร่วมติดตาม
ไปทันคนदानเข้า

23 จึงตะโกนเรียกคนदान เขาก็
หันกลับมาพูดกับมีคาห์ว่า “เป็น
อะไรเล่า เจ้าจึงยกคนมามาก
มายอย่างนี้”

24 เขาตอบว่า “ท่านทั้งหลายนำ
พระของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าสร้าง
ขึ้นและนำปู่ไรต์ออกมาเสีย
ข้าพเจ้าจะมีอะไรเหลืออยู่เล่า
ท่านทั้งหลายยังจะมาถามข้าพ-
เจ้าอีกว่า ‘เป็นอะไรเล่า’”

25 คนदानจึงตอบเขาว่า “อย่า
ให้เราได้ยินเสียงของเจ้าเลย
เกลือกว่าคนซีโมโหจะเล่นงาน
เจ้าเข้า เจ้าและครอบครัวของ
เจ้าก็จะเสียชีวิตเปล่าๆ”

26 ฝ่ายคนदानก็เดินต่อไป
เมื่อมีคาห์เห็นว่าเขาเหล่านั้นมี
กำลังมากกว่า จึงหันกลับเดิน
ทางไปบ้านของตน

27 คนदानนำเอาสิ่งที่มีคาห์
สร้างขึ้น และนำปู่ไรต์ซึ่งเป็น
ของเขาไปด้วย ก็เดินทางมาถึง
ลาอิช มาถึงประชาชนที่อยู่อย่าง
สงบและไม่หวาดระแวงอะไร จึง
ประหารคนเหล่านั้นด้วยคมดาบ
และเอาไฟเผาเมืองเสีย

28 ไม่มีผู้ใดมาช่วยเหลือเพราะ
เขาอยู่ไกลจากเมืองไซดอน และ
ไม่ได้ทำการเกี่ยวข้องกับคนอื่น
อยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้กับเมือง
เบธเรูโอบ คนเหล่านั้นก็สร้าง
เมืองขึ้น และอาศัยอยู่ที่นั่น

29 เขาตั้งชื่อเมืองนั้นว่า ดาน
ตามชื่อดานบรรพบุรุษของเขา
ผู้ซึ่งเกิดกับอิสราเอล แต่ตอน
แรกเมืองนั้นชื่อว่า ลาอิช

คนตระกูลดานไหว้รูปเคารพ
30 คนदानก็ตั้งรูปแกะสลักไว้
ส่วนโยนาธานบุตรชายเกอร์ไซน
บุตรชายของมนัสเสห์ ทั้งท่าน
และบรรดาบุตรชายของเขาก็
เป็นปู่ไรต์ให้แก่คนตระกูลดาน
จนถึงสมัยที่แผ่นดินตกไปเป็น
เชลย

31 เขาได้ตั้งรูปแกะสลักซึ่งมี-
คาห์ได้ทำไว้ในวันขึ้นนานตลอด
เวลาที่พระนิเวศของพระเจ้าอยู่

(23) 2 พกษ 6:28 (24) ปฐก 31:30 (27) ยชา 19:47; วนฉ 18:7 (28) กตว 13:21

(29) ปฐก 14:14; ยชา 19:47; วนฉ 20:1 (30) วนฉ 13:1; 1 ซมอ 4:2-3, 10-11

(31) พบทู 12:1-32; ยชา 18:1, 8; วนฉ 19:18; 21:12

ที่ซีโลห์

ภรรยาของ

19 คนเลวคนหนึ่งถูกฆ่า
อยู่มาในสมัยนั้น เมื่อไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล มีคนเลวคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่แดนเทือกเขาเอฟราอิม แแถบที่ไกลออกไปโน้น เขาได้หญิงคนหนึ่งจากเบรเลเฮมในยูดาห์มาเป็นภรรยาของ
2 ภรรยาของนั้น เล่นซู้ จึงทิ้งสามีเสียกลับไปอยู่บ้านบิดาของนางที่เบรเลเฮมในยูดาห์ อยู่ที่นั่นสักสี่เดือน

3 สามีของนางก็ลุกขึ้นไปตามนาง เพื่อไปพูดกับนางด้วยจิตเมตตาและจะพานางกลับ เขาพาคนใช้คนหนึ่งและลาคู่หนึ่งไปด้วย นางพาเขาเข้าในบ้านบิดาของนาง เมื่อบิดาของผู้หญิงเห็นเขาก็มีความยินดีต้อนรับเขา

4 พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงห่วงเหนียวเขา และเขาพักอยู่ด้วยสามวัน เขาก็กินและดื่ม และพักนอนอยู่ที่นั่น

5 อยู่มาถึงวันที่สี่ เขาทั้งหลายก็ตื่นขึ้นแต่เช้ามืด และคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน แต่พ่อของผู้หญิงพูดกับบุตรเขยของเขาว่า "จงรับประทานอาหารอีกสักหน่อยหนึ่งให้ชื่นใจแล้วภายหลังจึงค่อยออกเดิน"

หลังจึงค่อยออกเดิน"

6 ชายสองคนนั้นก็นั่งลงรับประทานอาหารและดื่มด้วยกัน และบิดาของผู้หญิงก็บอกชายนั้นว่า "จงค้างอีกสักคืนเถิด กระทำจิตใจให้เบิกบาน"

7 เมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาก็ชักชวนไว้ จนเขาต้องพักอยู่ที่นั่นอีก

8 ในวันที่ห้าเขาก็ตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อจะออกเดินทางไป บิดาของผู้หญิงนั้นพูดว่า "ขอให้ชื่นใจเถิด" เขาทั้งสองก็อยู่จนเวลาบ่ายรับประทานอาหารด้วยกันอีก

9 เมื่อชายคนนั้นและภรรยาของเขากับคนใช้ลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงก็บอกเขาว่า "ดูเถิด นี่ก็บ่ายใกล้ค่ำแล้ว ขอค้างอยู่อีกคืนหนึ่งเถิด ดูเถิด จะสิ้นวันอยู่แล้ว พักนอนที่นี่เถิดเพื่อใจของเจ้าจะเบิกบาน พรุ่งนี้เช้าขอเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อออกเดินทาง เจ้าจะได้ไปบ้าน"

10 แต่ชายคนนั้นไม่ยอมค้างอีกคืนหนึ่ง เขาจึงลุกขึ้นออกเดินทางไปจนถึงตรงข้ามกับเมืองเยบัส คือเยรูซาเล็ม เขามีลาสองตัวที่มีอาน และภรรยาของเขาก็ไปด้วย

11 เมื่อเขามาใกล้เมืองเยบัสก็บ้ายมากแล้ว คนใช้จึงเรียนนาย

(1) วนฉ 17:6-7; 18:1; 21:25; นรธ 1:1

(3) ปฐก 34:3; 50:21 (5) ปฐก 18:5; วนฉ 19:8; สดต 104:15

(10) ยชว 18:28; 1 พศด 11:4-5 (11) ยชว 15:8

ของเขาว่า “มาเถิด ให้เราแวะเข้าไปพักในเมืองของคนเยบูนเถิด ค้ำคินอยู่ในเมืองนี้แหละ”

12 นายของเขาตอบว่า “เราจะไม่แวะเข้าไปในเมืองของคนต่างด้าว ผู้ที่ไม่ใช่คนอิสราเอล เราจะไม่เข้าไปถึงเมืองกิเบอาห์”

13 เขาจึงบอกคนใช้ว่า “มาเถิด ให้เราเข้าไปใกล้ที่เหล่านีแห่งหนึ่ง และค้ำคินอยู่ที่กิเบอาห์หรือที่รามาห์”

14 เขาจึงเดินทางผ่านไป เมื่อเขามาใกล้กิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามินดวงอาทิตย์ก็ตกแล้ว

15 เขาจึงแวะเข้าไปจะค้ำคินที่เมืองกิเบอาห์ เขาก็แวะเข้าไปนั่งอยู่ที่ถนนในเมืองนั้น เพราะไม่มีใครเชิญให้เขาเข้าไปค้างในบ้าน

16 ดุเถิด มีชายแก่คนหนึ่งเข้ามาเมื่อเลิกจากงานนาเป็นเวลาเย็นแล้ว เขาเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิมมาอาศัยอยู่ในเมืองกิเบอาห์ แต่ชาวเมืองนั้นเป็นคนเบนยามิน

17 เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นเห็นผู้เดินทางคนนั้นนั่งอยู่ที่ถนนในเมือง ชายแก่คนนั้นก็ถามว่า “ท่านจะไปไหนและมาจากไหน”

18 ชายคนนั้นจึงตอบเขาว่า “เราเดินทางจากเบธเลเฮมในยู-

ดาห์ จะไปที่แดนเทือกเขาเอฟราอิมแถบที่ไกลออกไปโน้นซึ่งข้าพเจ้ามาจากที่นั่น ข้าพเจ้าไปเบธเลเฮมในยูดาห์มา และข้าพเจ้าจะกลับไปพระนิเวศพระเยโฮวาห์ ไม่มีใครเชิญข้าพเจ้าเข้าไปพักในบ้าน

19 ฟางและอาหารที่จะเลี้ยงลา พวกเราก็มีพร้อมแล้ว ทั้งอาหารและน้ำองุ่นที่เลี้ยงตน ทั้งเลี้ยงหญิงคนนี้ และชายหนุ่มที่อยู่กับพวกผู้รับใช้ของท่านก็มีอยู่แล้ว ไม่ขาดสิ่งใดเลย”

20 ชายแก่คนนั้นจึงพูดว่า “ขอท่านเป็นสุขสบายเถิด ถ้าท่านขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าขอเป็นธุระทั้งสิ้น ขอแต่อย่านอนที่ถนนนี้เลย”

21 เขาจึงพาชายคนนั้นเข้าไปในบ้าน เอาอาหารให้ลา ต่างก็ล้างเท้าของตน และรับประทานอาหารและดื่ม

22 เมื่อเขากำลังทำให้จิตใจเบิกบาน ดุเถิด ชาวเมืองนั้นที่เป็นคนอันธพาลมาล้อมเรือนไว้ ทูบประตู่ ร้องบอกชายแก่ผู้เป็นเจ้าของบ้านว่า “ส่งชายที่เข้ามาอยู่ในบ้านของแกมาให้เราสังหาร”

23 ชายผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ออกไปพูดกับเขาว่า “อย่าเลย พี่น้องของข้าพเจ้า ขออย่ากระทำการร้ายเช่นนี้เลย เมื่อชายคนนั้นมาอาศัยบ้านของข้าพเจ้าแล้ว ขอ

(12) ยชว 18:28 (13) ยชว 18:25 (15) มธ 25:43 (16) สดต 104:23

(18) ยชว 18:1; วนล 18:31; 20:18; 1 ซมอ 1:3, 7 (20) ปฐก 19:2; 43:23

(21) ปฐก 18:4; 24:32 (22) ปฐก 19:4-5; พญญ 13:13 (23) ปฐก 19:6-7; 34:7

อย่ากระทำให้สิ่งนี้โง่เขลาเลย
 24 ดูเถิด นี่ มีลูกสาวพรหมจารี
 คนหนึ่งและเมียน้อยของเขา
 ข้าพเจ้าจะพาออกมาให้ท่าน
 เดียวนี้ จงกระทำหยาบเกียรติ
 หรือทำอะไรแก่พวกเขาตาม
 ชอบใจเถิด แต่ขออย่าทำลามก
 กับชายคนนี้เลย”
 25 แต่คนเหล่านั้นไม่ยอมฟัง
 เสียง ชายคนนั้นจึงฉวยภรรยา
 น้อยของตนผลักนางออกไปให้
 เขา เขาก็สมสู่ทำารุณตลอดคืน
 จนรุ่งเช้า พอรุ่งสางๆ เขาทิ้ง
 หลายก็ปล่อยนางไป
 26 พอแจ้งผู้หญิงนั้นก็กลับมา
 ล้มลงที่ประตูบ้านซึ่งนายของตน
 พักอยู่ จนสว่างดี
 27 รุ่งเช้านายของนางก็ลุกขึ้น
 เมื่อเปิดประตูบ้าน จะออกเดิน
 ทาง ดูเถิด ผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยา
 น้อยของเขาก็นอนอยู่ที่ ประตู
 บ้าน มือเหยียดออกไปถึงธรณี
 ประตู
 28 เขาจึงบอกนางว่า “ลุกขึ้นไป
 กันเถิด” แต่ก็ไม่มีคำตอบ เขา
 จึงเอนางขึ้นหลังลา ชายนั้นก็
 ลุกขึ้นเดินทางกลับบ้านของตน
 29 เมื่อถึงบ้านแล้ว ก็เอามีด
 ฟันศพภรรยา น้อย ออกเป็น
 ท่อนๆพร้อมกับกระดูก ลิบสอง
 ท่อนด้วยกัน ส่งไปทั่วเขตแดน
 อิสราเอล

30 ทุกคนที่เห็นก็พูดว่า “เรื่อง
 อย่างนี้ไม่มีใครเคยเห็นตั้งแต่
 สมัยคนอิสราเอล ยกออกจาก
 แผ่นดินอียิปต์จนถึงวันนี้ จง
 ตรึกตรองปรึกษากันดู แล้วก็ว่า
 กันไปเถิด”

คนอิสราเอลทั้งหมดสู้รบ
 กับคนตระกูลเบนยามิน

20 คนอิสราเอลทั้งหมด
 ตั้งแต่แดนถึงเบเออร์-
 เชบา ทั้งแผ่นดินกิเลอาดก็ออก
 มา ชุมนุมชนนั้นได้ประชุมกัน
 เป็นใจเดียวกันต่อพระเยโฮวาห์
 ที่เมืองมิสปาห์

2 หัวหน้าประชาชนทั้งสิ้นคือ
 ของตระกูลคนอิสราเอลทั้งหมด
 เข้ามาปรากฏตัว ในที่ประชุม
 แห่งประชาชนของพระเจ้า มี
 ทหารราบถือดาบสี่แสนคน

3 (ครั้งนั้นคนเบนยามินได้ยิน
 ว่าคนอิสราเอลได้ขึ้นไปยังมิส-
 ปาห์) ประชาชนอิสราเอลกล่าว
 ว่า “ขอบอกเรามาว่า เรื่องชั่ว
 ร้ายนี้เกิดขึ้นมาอย่างไรกัน”

4 คนเลวีซึ่งเป็นสามีของหญิงผู้
 ที่ถูกฆ่านั้นก็กล่าวตอบว่า “ข้าพ-
 เจ้าและภรรยา น้อยของข้าพเจ้า
 มาถึงเมืองกิเบอาห์ซึ่งเป็นของ
 คนเบนยามิน เพื่อจะค้างคืนที่
 นั้น

5 เวลากลางคืนผู้ชายในเมือง
 กิเบอาห์ก็ลุกขึ้นล้อมบ้านที่

(24) ปฐก 19:8; 34:2; พญ 21:14 (25) ปฐก 4:1 (28) วนฉ 20:5

(29) วนฉ 20:6; 1 ซมอ 11:7 (30) วนฉ 20:6; สกษ 13:10 (1) ยชว 19:2; 22:12

(2) วนฉ 8:10 (4) วนฉ 19:15 (5) วนฉ 19:22

ข้าพเจ้าพักอยู่ เขาหมายจะฆ่า
ข้าพเจ้าเสีย เขาข่มขืนภรรยา
น้อยของข้าพเจ้าจนตาย

6 ข้าพเจ้าจึงนำศพภรรยา
น้อยของข้าพเจ้ามาฝังนอกเป็น
ท่อนๆ ส่งไปทั่วประเทศที่เป็น
มรดกของอิสราเอล เพราะ
พวกเขาได้กระทำการลามกและ
ความโง่เขลาในอิสราเอล

7 ดูเถิด ท่านผู้เป็น
คนอิสราเอลทั้งหลาย จงให้คำ
ปรึกษาและความเห็น ณ
ที่นี้เถิด”

8 ประชาชนทุกคนก็ลุก
ขึ้นกล่าวว่า “พวกเราจะไม่
กลับไปเต็นท์ของเรา เราจะ
ไม่กลับไปเรือนของเรา

9 แต่บัดนี้เราจะกระทำ
กับกิเบโอนห์ดังนี้ เราจะ
จับสลากยกขึ้นไปสู้รบกับเขา

10 เราจะเลือกคนอิสราเอล
ทุกตระกูลคัดเอาร้อยละสิบ
คน พันละร้อย หมื่นละพัน ให้
ไปหาเสบียงอาหารมาให้ประชาชน
เพื่อเขาทั้งหลายจะตอบสนอง
บรรดาความโง่เขลาซึ่งพวก
กิเบโอนห์กระทำขึ้นในอิสราเอล
เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงเมือง
กิเบโอนห์ของคนเบนยามิน”

11 คนอิสราเอลทั้งปวงก็
ร่วมยกไปสู้เมื่อนั้นเป็น
พรรคพวกใจเดียวกัน

12 ตระกูลคนอิสราเอลก็
ส่งคน

ไปทั่วตระกูลคนเบนยามิน
บอกว่า “ทำไมการชั่วช้านี้จึง
เกิดขึ้นมาได้ ในหมู่พวกท่าน

13 เหตุฉะนั้นบัดนี้จง
มอบชายคนอันธพาลในเมือง
กิเบโอนห์มาให้เราประหาร
ชีวิตเสียจะได้กำจัดความ
ชั่วเสียจากคนอิสราเอล”
แต่คนเบนยามินไม่ยอม
ฟังเสียงคนอิสราเอลพี่น้อง
ของตน

14 คนเบนยามินก็ออกมา
จากบรรดาหัวเมืองเข้าไป
สู้กิเบโอนห์พร้อมกันเพื่อ
ยกออกไปกระทำสงครามกับ
คนอิสราเอล

15 คราวนั้นคนเบนยามิน
รวมจำนวนทหารถือดาบออก
จากบรรดาหัวเมืองได้สอง
หมื่นหกพันคน นอกจากชาว
เมืองกิเบโอนห์ ซึ่งนับ
ทหารที่คัดเลือกแล้วได้
เจ็ดร้อยคน

16 ในจำนวนทั้งหมดนี้มี
คนที่คัดเลือกแล้วเจ็ดร้อย
คนถนัดมือซ้ายทุกคน
เอาสลิงเหวี่ยงก้อนหินให้
ถูกเส้นผมได้ไม่ผิดเลย

17 จำนวนคนอิสราเอลที่
ถือดาบ ไม่นับคนเบนยามิน
ได้สี่แสนคน เหล่านี้เป็น
ทหารทุกคน

18 คนอิสราเอลก็ลุกขึ้น
ไปยังพระนิเวศของพระเจ้า
และทูลถามพระเจ้าว่า “ผู้ใด
ในพวกข้าพระองค์ที่จะ
ขึ้นไปสู้รบกับคน

(6) ยชว 7:15 (7) วนล 19:30 (9) วนล 1:3 (12) พบญ 13:14; ยชว 22:13, 16

(13) พบญ 13:13; 17:12; วนล 19:22; 1 คร 5:13 (15) กตว 1:36-37; 2:23; 26:41

(16) วนล 3:15; 1 พตด 12:2 (18) กตว 27:21; วนล 1:1-2; 20:23, 26

เบนยามินก่อน” พระเยโฮวาห์
ตรัสว่า “ให้ยูดาห์ขึ้นไปก่อน”

19 รุ่งเช้าคนอิสราเอลก็ลุกขึ้น
ตั้งค่ายต่อสู้เมืองกิเบอาห์

20 คนอิสราเอลออกไปสู้รบกับ
คนเบนยามิน และคนอิสราเอล
ได้วางพลเรียงรายต่อสู้เขาที่
เมืองกิเบอาห์

21 ในวันนั้นคนเบนยามินออก
มาจากเมืองกิเบอาห์ ฆ่าฟันคน
อิสราเอล ล้มตายสองหมื่นสอง
พันคน

22 แต่ประชาชนคือผู้ชายชาว
อิสราเอลยังหุนหันใจกันและวาง
พลเรียงรายอีกครั้งในที่ซึ่งเขา
วางพลในวันแรก

23 (และคนอิสราเอลก็ขึ้นไป
ร้องไห้คร่ำครวญต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น เขา
ทั้งหลายทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า
“สมควรที่ ข้าพระองค์จะเข้า
ประชิดรบกับคนเบนยามินที่
น้องของข้าพระองค์อีกหรือไม่”
พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ไปสู้เขา
เถิด”)

24 คนอิสราเอลจึงยกเข้าประ-
ชิดคนเบนยามินในวันที่สอง

25 และในวันที่สองนั้นเบนยา-
มินก็ยกออกไปจากกิเบอาห์ ฆ่า
ฟันคนอิสราเอลล้มตายอีกหนึ่ง
หมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็น
ทหารถือดาบ

26 แล้วบรรดาคนอิสราเอลคือ
กองทัพทั้งหมดได้ขึ้นไปที่พระ
นิเวศของพระเจ้าและร้องไห้
คร่ำครวญ เขานั่งเฝ้าพระเยโฮ-
วาห์ ณ ที่นั้น และอดอาหารจน
เวลาเย็น ถวายเครื่องเผาบูชา
และสันติบูชาต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์

27 คนอิสราเอลจึงทูลถามพระ
เยโฮวาห์ (เพราะในสมัยนั้น ทิป
พันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ที่นั่น

28 และฟีเนห์บุตรชายเอลเ-
อาซาร์ ผู้เป็นบุตรชายอาโรน ก็
ปรนนิบัติอยู่หน้าทิบนั้นในสมัย
นั้น) เขาทูลถามว่า “สมควรที่
ข้าพระองค์จะยังยกไปสู้รบกับ
เบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์
อีกครั้งหนึ่ง หรือควรจะหยุด
เสีย” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า
“จงยกขึ้นไปเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้
เราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า”

29 ดังนั้น อิสราเอลจึงชุมนุมไว้
รอบเมืองกิเบอาห์

30 และประชาชนอิสราเอลก็ขึ้นไป
สู้รบกับคนเบนยามินในวันที่
สาม และวางพลเรียงรายต่อสู้
เมืองกิเบอาห์อย่างคราวก่อน

31 คนเบนยามินก็ยกออกมาสู้
รบกับประชาชน ถูกหลงให้ห่าง
ออกไปจากตัวเมือง เขาก็เริ่มฆ่า
ฟันประชาชนอย่างคราวก่อนคือ
ตามถนนซึ่งสายหนึ่งไปยังพระ

(21) ปฐก 49:27 (23) วนฉ 20:26-27 (25) วนฉ 20:21 (26) วนฉ 20:18; 21:2

(27) ยชว 18:1; 1 ซมอ 1:3; 3:3; 4:3-4 (28) กตว 25:7, 13; พบญ 10:8; 18:5

(29) ยชว 8:4 (31) วนฉ 21:19

หมิ่นแปดพันคน ทุกคนเป็น
ทแกล้วทหาร

45 เขาก็หันกลับหนีเข้าไปใน
ถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมน คน
อิสราเอลฆ่าเขาตายตามถนน
หลงห้าพันคน และติดตาม
อย่างกระชั้นชิดไปถึงกิโดม และ
ฆ่าเขาตายสองพันคน

46 คนเบนยามินที่ล้มตายในวัน
นั้น เป็นทหารถือดาบสองหมื่น
ห้าพันคน ทุกคนเป็นทแกล้ว
ทหาร

47 แต่มีทหารหกร้อยคนหัน
กลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
ถึงศิลาริมโมน และไปอาศัยอยู่
ที่ศิลาริมโมนสี่เดือน

48 คนอิสราเอลก็หันกลับไปสู้
คนเบนยามินอีก และได้ประ-
หารเขาเสียด้วยคมดาบ ทั้งชาว
เมืองและฝูงสัตว์และบรรดालิง
ที่เขาเห็น ยิ่งกว่านั้นบรรดา
เมืองที่เขาพบเขาก็เอาไฟเผา
เสียทั้งหมด

คนอิสราเอล

หากรรยาสำหรับ

คนเบนยามินที่เหลือ

21 ฝ่ายคนอิสราเอลได้
ไปปฏิญาณไว้ที่มีสปาห์ว่า
“พวกเราไม่มีใครสักคนเดียวที่
จะให้บุตรสาวของตนแต่งงาน
กับคนเบนยามิน”

2 และประชาชนก็มาที่พระนิเวศ

ของพระเจ้า นั่งอยู่ต่อพระ
พักตร์พระเจ้าจนเวลาเย็น เขา
ทั้งหลายก็ร้องไห้คร่ำครวญหนัก
หนา

3 เขากล่าวว่า “โอ พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ทำไมเหตุ
การณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นในอิส-
ราเอล ซึ่งวันนี้จะมีคนอิสรา-
เอลขาดไปตระกูลหนึ่ง”

4 อยู่มารุ่งขึ้นประชาชนก็ลุกขึ้น
แต่เข้าตู่ และสร้างแท่นบูชา
แท่นหนึ่ง ถวายเครื่องเผาบูชา
และเครื่องสันติบูชา

5 และคนอิสราเอลกล่าวว่า “คน
ใดในบรรดาตระกูลของอิสรา-
เอลที่มีได้ขึ้นมาประชุมต่อพระ
เยโฮวาห์” เพราะเขาได้ปฏิญาณ
ไว้แข็งแรงถึงผู้ที่มีได้มาประชุม
ต่อพระเยโฮวาห์ที่มีสปาห์ว่า “ผู้
นั้นจะต้องถูกโทษถึงตายเป็น
แน่”

6 และประชาชนอิสราเอลก็เสีย
ใจกับเบนยามินน้องของตน
กล่าวว่า “วันนี้ตระกูลหนึ่งถูก
ตัดขาดจากอิสราเอลเสียแล้ว

7 เราจะทำอย่างไรเรื่องหากรร-
ยาให้คนที่ยังเหลืออยู่ ฝ่ายเราก็
ได้ปฏิญาณในพระนามพระเย-
โฮวาห์แล้วว่า เราจะไม่ยอมยก
บุตรสาวของเราให้เป็นภรรยา
ของเขา”

8 เขาทั้งหลายถามขึ้นว่า “มี

(45) ยชว 15:32; 1 พศด 6:77; ศคย 14:10

(47) วนฉ 21:13 (1) วนฉ 20:1 (2) วนฉ 20:18, 26

(4) พบทู 12:5; 2 ซมอ 24:25 (5) วนฉ 5:23 (8) 1 ซมอ 11:1; 31:11

ตระกูลใดในอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ที่มีสปาร์” ดุเถิด ไม่มีคนใดจากยาเบซกิเลอาดมาประชุมที่ค่ายเลยสักคนเดียว

9 เพราะว่าเมื่อเขานับจำนวนประชาชนอยู่นั้น ดุเถิด ไม่มีชาวเมืองยาเบซกิเลอาดอยู่ที่นั่นเลย

10 ดังนั้นชุมนุมชนจึงส่งทหารผู้กล้าหาญที่สุดหนึ่งหมื่นสองพันคนแล้วบัญชาเขาว่า “จงไปฆ่าชาวยาเบซกิเลอาดเสียด้วยคมดาบ ทั้งผู้หญิงและพวกเด็ก ๆ

11 เจ้าทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้คือผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่ได้ลับนอนกับผู้ชายแล้วจึงฆ่าเสียให้หมด”

12 ในหมู่ชาวยาเบซกิเลอาดนั้น เขาพบหญิงพรหมจารีสี่ร้อยคนที่ยังไม่เคยร่วมหลับนอนกับชายใด ๆ เลย เขาจึงพาหญิงเหล่านั้นมาที่ค่ายซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน

13 ชุมชนทั้งหมดก็ส่งข่าวไปที่คนเบนยามินซึ่งอยู่ที่ศิลาริมโมน ประกาศข่าวสงบสุข

14 คนเบนยามินก็กลับมาในคราวนั้น แล้วเขาก็มอบผู้หญิงที่เขาไว้ชีวิตในหมู่ผู้หญิงแห่งยาเบซกิเลอาด แต่ก็ไม่พอแก่กัน

15 ประชาชนก็ส่งสารเบนยามิน

เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาจะขาดไปตระกูลหนึ่งจากตระกูลอิสราเอล

16 พวกผู้ใหญ่ของชุมนุมชนนั้นจึงกล่าวว่า “เมื่อพวกผู้หญิงในเบนยามินถูกทำลายเสียหมดเช่นนี้แล้ว เราจะทำอย่างไรเรื่องทหารอย่าให้คนที่ยังเหลืออยู่”

17 เขาทั้งหลายกล่าวว่า “ต้องมีมรดกให้แก่คนเบนยามินที่รอดตาย เพื่อว่าคนตระกูลหนึ่งจะมีได้ลบล้างเสียจากอิสราเอล

18 แต่เราจะยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาเขาก็ไม่ได้” เพราะคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ว่า “ผู้ใดให้หญิงแก่เบนยามินเป็นภรรยา ขอให้ถูกสาปแช่งเถิด”

19 ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า “ดุเถิดทุกปีมีเทศกาลถวายพระเยโฮวาห์ที่ซีโลห์ ในสถานที่ซึ่งอยู่เหนือเบธเอล ทางทิศตะวันออกของถนนขึ้นจากเบธเอลถึงเชเคม และอยู่ใต้เลโบนาห์”

20 เขาจึงบัญชาสั่งคนเบนยามินว่า “จงไปชุมนุมอยู่ในสวนองุ่น

21 คอยเฝ้าดูอยู่ และดุเถิด ถ้าบุตรสาวชาวซีโลห์ออกมาเดินรำในพิธีเต้นรำ จงออกมาจากสวนองุ่น จุดเอาบุตรสาวชาวซีโลห์คนละคนไปเป็นภรรยาของตน แล้วให้กลับไปแผ่นดินเบนยามินเสีย

(10) กตว 31:17; วนฉ 5:23 (11) กตว 31:17; พบญ 20:13

(12) ยชว 18:1; วนฉ 18:31 (13) วนฉ 20:47 (15) วนฉ 21:6 (18) วนฉ 11:35; 21:1

(19) ลนต 23:2; พบญ 12:5; ยชว 18:1 (21) อพย 15:20; วนฉ 11:34; 1 ซมอ 18:6

22 ถ้าบิดาหรือพี่น้องของหญิง
เหล่านั้นมาร้องทุกข์ต่อเรา เรา
จะบอกเขาว่า `ขอโปรดยินยอม
เพราะเห็นแก่เราเถิด ในเวลา
สงครามเราไม่ได้ผู้หญิงให้พอ
แก่ทุกคน ทั้งท่านทั้งหลายเอง
ก็ไม่ได้ให้แก่เขา ถ้ามีฉะนั้น
บัดนี้พวกท่านก็จะมีโทษ”

23 คนเบนยามินก็กระทำตาม
ต่างก็ได้ภรรยาไปตามจำนวน
คือได้หญิงเต็มรำที่เขาไปจุดมา

เขาก็กลับไปอยู่ในที่ดินมรดก
ของเขา สร้างเมืองขึ้นใหม่และ
อาศัยอยู่ในนั้น

24 ครั้นนั้นประชาชนอิสราเอลก็
กลับจากที่นั่นไปยังตระกูลและ
ครอบครัวของตน ต่างก็ยกกลับไป
ไปสู่ดินแดนมรดกของตน

25 ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ใน
อิสราเอล ทุกคนทำตามอะไรก็
ตามที่ถูกต้องในสายตาของตน
เอง

(23) วนฉ 20:48

(25) พบญ 12:8; วนฉ 17:6; 18:1; 19:1